

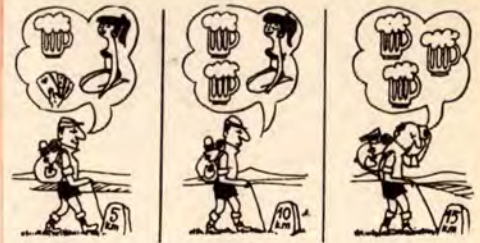
Turista

HUMOR

— Nem tudom miért, de az utóbbi időben nagyon kifáraszt az evezés!

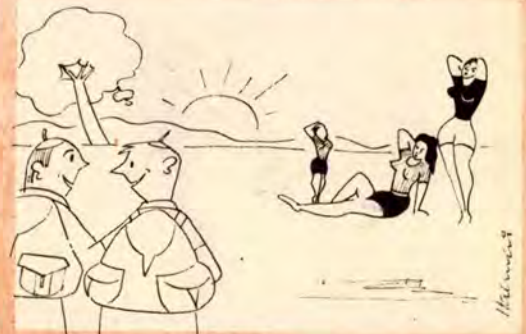
Szöveg nélkül

— Még messze vagyunk, öregem?... Már kezdek elfáradni!

— Természetesen frissek a halaink, hiszen az éjszakai vonattal érkeztek Pestről!

— Látod, a szép természetben én mindig gyönyörködöm!

SÉTÁK A VELENCEI TÓ KÖRNYÉKÉN

Vízszintes: 1. Bronzkori földvár a 94. vízszintes DNY-i lejtőjén. Asatások során sok érdekes leletet találtak itt. 10. A Velencei hegység legkeletibb tagja (223 m). 20. A villamos, trolibusz fontos szerkezete. 21. Klasszicizáló stílusú, műemlék jellegű hely a sárga kör jelzés végződésénél. 23. Mérges (argó kifejezés). 24. Nem keres rajta, sőt . . . . . 26. Erőszakosan elvesz. 27. . . . .-Darja (Szovjet Közép-Ázsia nagy folyója). 28. Római szám: 2049. 29. Szélhámós, kalandor. 30. Út — táviratban. 32. Szerencsétlenséget kívánó szidalom. 33. A lábaira támaszkodik. 36. Szó szerint betanul. 39. OLO. 40. Buzdító szócska. 41. Kálium és szilícium elem vegyjele. 43. Az 5t megillető hányada. 46. Hét ördög . . . . . benne. 48. Balzsam. 49. Medréből kiárad. 51. Magaslat Lovasberénytől délre (220 m). 52. Ebben a községben töltötte Petőfi Sándor és Szendrey Júlia a mézesheiteit. 54.

A Velencei tó déli partjának NY-I végén fekvő lakott hely (a 63. függőlegeshez tartozik). 56. Ma már részben lecsapolt terület, valamikor a Velencei tóval össze-függő tóréz volt. 58. Elföldel. 59. Ördög, sátán. 62. Csongrádi község (tbc szanatórium). 64. Rangjelzés. 65. Összefüzdött, vagy bekötött könyv. 67. Ropogós péksütemény. 68. Ruhátlan festmény. 69. Visszaás (!) 70. . . . á rac (pontosan — franciául). 72. Síkságok. 75. Katonai rang (ezredes) — rövidítése. 76. Fafüvő hangszer. 77. Visszalök (!) 79. Helytelenül cselekszik, hibázik. 81. A „Holnap” írói köréhez tartozott költőnk (Tamás). 82. Holland légiforgalmi társaság. 83. Gyakori magyar családnév. 85. Régi népszokás maradványa (régli énekek szerzetes maradványa). 87. Ilyen telefonszám is van (névelővel). 88. A Velencei tó keleti végében levő község, Vörösmarty Mihály szülőhelye. 91. A legrosszabb osztályzat. 93. Széles, lapos hegyhát Pákozdtól E-ra

(240 m). 94. A Velencei hegység legmagasabb csúcsa (351 m).

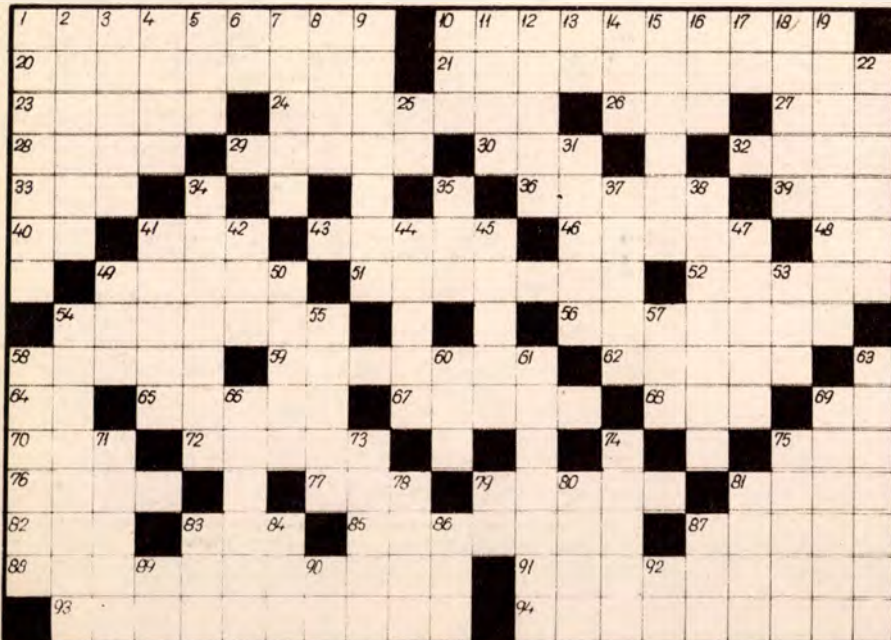
Függőleges: 1. A Velencei hegység K-I részén levő község, bővíző artézikutatóról ismert. 2. Nagy tömegben tóduló. 3. E-Afrikában lakó berber törzs. 4. Esik, lefelé hullik. 5. ZSS. 6. Beszédhang. 7. Község Lovasberénytől K-re, közelében húzódt a rómaiak egyik hadiútja. 8. Ellenséges, gyűlölködő indulatú. 9. Sertés-beszéd. 10. CA. 11. Az ón és az eurórium elem vegyjele. 12. Táplálkoztam. 13. Protaktinium vegyjele. 14. Aazonos római számok. 15. Az ókorban a legelőkelőbb spártai hatóság. 16. Kép- . . . 17. HR. 18. A szerelmi költészet műzsája. 19. Támogató, segítő, istápoló (az első kocka „GY”) 22. Község a vízszintes 94-től délre, melynek templomában folyt le a haditanács, mely Kosuth első győzelmes csatáját előkészítette. 25. Ceruzát kopat. 31. Eszeteg. 34. Fenyőfákkal borított hegy a zöldjelzés mellett. (. . . . . hegy) 35. Vásznot készít. 37. Kerítés, sövény. 38. A vízszintes 94. hatalmas sziklából álló része. 41. Melyik személynek? 42. Foghús. 44. Nagyolvasztók felvonójának szállítókösa. 45. Női név. (az kocka „SZ”) 47. Etkezés. 49. . . . Ir Szen (koreai munkásmozgalom kiemelkedő vezetője). 50. Decemberben. 53. LTK. 54. Futóhomokos terület E-Jugoszláviában. 55. A vadak nöstényei. 57. Möricz „Betyár” c. regényének nőalakja. 58. Kártyajáték. 60. A magasba. 61. „Kis Petrovom . . . . . megbocsátja”. 63. Üdülőhelye nyilvánított község, itt van a Velencei tó környékének egyetlen turistaháza: a „Vadkacsa”. 66. Nagy olasz város. 69. Az írásmű teljes szó szerinti tartalma. 71. A cigányhal másik neve. 73. Község a tatabányai szénmedencében (a 4-ik kocka „NY”). 74. Kitalált történetet elmond. 75. Zola, keresztneve. 78. Teljesen a tűz martalékává vált. 79. Növény része. 80. Személyével. 81. Indulatszónak (megduplázza). 83. Kalap — mássalhangzó. 84. Vízi növény. 86. GKY. 87. Tag — anagrammája. 89. Az Irtis mellékfolyója. 90. A kén és a hidrogén vegyjele. 92. Germánium vegyjele.

Beküldendő: A kiemelt sorokból legalább öt megfejtés.

Határidő: augusztus 20.

Előző számunkban közölt keresztrejtvényt megfejtés: Bálinthegy, Kűszöborra, Feketehegy, Haláphegy, Hegyes, Kopaszhegy, Badacsony, Kisgella, Recsekhegy, Tóthhegy, Edercsi hegy, Hídeghegy, Barhegy, Szentgyörgyhegy.

Könyvjutalmat nyertek: Kovács Mária, Szabadsághegyi Gyermekszanatórium; Pestl Aladár, Budapest; Fekete Sándor, Gyoma; Vörös-Miskei Józsefné, Halásztelék; Sikolya István, Debrecen.

HIREK

A Vasas Természetbarát Egyesület népes tábort tart fenn a Balatonparton, Balatonszemes és Szárszó között. A tábor július 2-án nyílt meg és augusztus végén zárja kapuit. A Vasas TE gondoskodott, hogy a jelentkezők a sátólól kezdve az összes felszerelésig mindent aránylag nagyon olcsón kölcsönözhesse. Gondoskodott az étkezési lehetőségről is.

A SPARTACUS TERMÉSZETBARÁTOK SZEPTEMBER 2-3-ÁN, az úpesti Spartacus turisták nemrég létesített turistaházánál rendezik meg III. országos találkozójukat, a Királyrét melletti Szeppatak völgyében. A találkozó első napján műsoros táborúzt lesz, míg a második napon kerül sor a természetbarátok rövid tanácskozására. Ekkor tartják az ünnepélyes forrásfoglalást a Gyopár-otostály által feltárt forrásnál. Tréfas versenyek stb. zárja be a kétnapos programot.

A Spartacus TE fejlődése. Az 1961. év folyamán eddig 13 osztállyal szaporodott a Spartacus természetbarátok tábora. Legutóbb Baján, Szegeden, Szekszárdon és több budapesti kisipari szövetkezetben alakult természetbarát osztály. Az igazolványos természetjárók száma az év közepén meghaladta már a múlt évi létszámot, s a jelek szerint az év végére eléri a 2300 főt.

A PEDAGÓGUS TE BÁCISKISKUN MEGYEI OSZTÁLYA augusztus 11-17-ig a Bakonyban rendezi táborozását. Gézháza környékéről vezetnek az egyhetes táborozás alatt nagyobb túrákat.

A soproni természetbarátok versenyen első lett a Soproni Fésűs csapata, második a Lokomotív I., harmadik a Soproni Sotex.

A VÖRÖS METEOR ÉSZAKDUNÁNTÚLI OSZTÁLYAI júliusban Balatonalmádban tartották sikerült találkozóját.

Kétszázon felül vettek részt a Vas megyei Vasas EDÁSZ osztálya által megrendezett találkozón, amelyet a festői szépségű Szajki erdőszegben tartottak. Ugyanott rendezték meg a megyei természetjáró tájékoztató versenyét is, melyet a szombathelyi Építők nyertek meg.

A HEINE-MEDIN UTÓKEZELŐ KÓRHÁZ természetbarát osztálya másfél napos, igen jól sikerült túrát rendezett 35 fő részvételével Pécsre.

A Közalkalmazotok Országos hálójának augusztus 6-13-ig a Zempléni hegységben tartja táborozását, melyet összeköt a Magashegy Kilitő építésének társadalmi munkájával.

A LOKOMOTIV TE JÓL DOLGOZOTT JÚLIUSBAN. Soproni kirándulás, vetítettképes előadás, hétnapos táborozás a Zempléni hegységben és más, változatos program tette még népszerűbbé a vasutasok között a természetbarát mozgalmat.

Az Építő TE Mélyép. Terv. osztálya augusztus 2-27-ig a Mecsekben, Mánfán rendezi évi táborozását, mely a tagok részére teljesen díjtalan. Itt említjük meg, július 22-31 között az osztály Velencén munkatáborozást rendezett.

A DEBRECENI NAGYERDŐBEN 250 személyes sátoztábor létesítettek.

A Postás természetjárók nagykanizsai osztálya a Gépgyár és az erdőgazdaság dolgozóival sok jól sikerült túrát rendez. Eredményes munkáját az is bizonyítja, hogy a tagok közül nyolcvanötven vesznek részt a Kilián-mozgalmában.

Kirándulásra,
túrára

SZARDINIA

Kis helyet foglal el,

könnyű, nem romlik.

Igen tápláló, könnyen

emészthető, nem hízal.

Bő választék várja az üzletekben.

KÜLÖNLEGESSÉGEK:

1. BICKY, a magyar ízlésnek megfelelő fűszerezésű halszelet 11,— Ft
2. MONTENEGRO apró füstölt hal, finom olajban 12,— Ft
3. PIERRE PILIPE, szardinia finomított oliva olajban 14,— Ft

G. ABÉCASSIS: HURRÁ, TÁRSASUTAZÁS!

A turista szónak nálunk már régen kettős értelme van. Eredetileg hegymászót, kirándulót jelentett, ám hosszú ideje turistának nevezik a társasutazásban résztvevőt is. A társasutazás pedig: külön műfaj, amint ahogy a társasutazó is — legalább arra az időre, amíg „társasutazik” — külön emberfajtának számít. Múzeumok kincseit habzsolja, műemlékekben gyönyörködik, képeslapokra vadászik, emléktárgyakat hajkurász, szenvedélyesen fényképez mindent és mindenütt, panszkkodik a kosztra, méltatlankodik, hogy épp neki jutott a legsivárabb kilátású szállodal szoba és a legrázósabb ülőhely a buszban, és — mindenért az idegenvezetőt szidja. S közben rohan, száguld, líheg és halálisan kimerül, mert a lehető legrövidebb idő alatt a lehető legtöbb látnivalót akarja felfalni a pénzéért.

Mindent és a turistákra meg a társasutazásokra jellemző ezernyi más apróságot tündéri szellemességgel, rendkívül szórakoztatóan meséli el G. Abécassis, egy francia idegenvezető. Európai barangolásai tíz esztendőjének legjellemzőbb tapasztalatait írja le „Hurrá, társasutazás!” című könyvében, amelyet turistáknak és otthonülőeknek egyaránt jó szívvel ajánlhatunk.

AZ MTSZ FEGYELMI BIZOTTSÁGA ítéletet hozott az 1961. évi „Május 1.” versenyen Pál Gyula és Ribényi Imre, a Bp. Spartakusz versenyzői által elkövetett súlyos sportszerűtlen magatartás ügyében. Nevezettek az említett versenyen megrongálták a pályafelkészítést (a bélyegzőt leszakították és eldobták), s ezzel jogtalan előnyhöz jutottak. A Fegyelmi Bizottság

Pál Gyulát 1962. június 30. napjáig,

Ribényi Imrét 1961. december 31. napjáig

minden olyan versenyen való részvételétől eltiltotta, amelyen a Bp. Spartakusz természetbarát osztály versenyzőin kívül más osztályok is részt vesznek. Legyen intő példa ez arra, hogy a természetjáró tájékoztató versenyeken csak sportszerűen és fegyelmezetten lehet küzdeni. A fegyelmi bizottság elhatározott szándéka, hogy a jövőben előforduló sportszerűtlen magatartást a legszörnyebben bünteti.

A NYOMDASZAKSZERVEZET MELLETT MŰKÜDŐ TIPOGRÁFIA TERMÉSZETBARÁT SPORTEGYESÜLET fennállásának 50. évfordulója alkalmából új, Rózsa Ferencről elnevezett természetjáró vándordíjas tájékoztató versenyt írt ki, mely augusztus 26-27-én kerül először lebonyolításra a Mátra-hegységben. A versenyre nevezhetnek a közép- és keletmagyarországi férfi és egyes csapatok augusztus 15-ig.

A címlap és a hátsó oldal: Bán Magdolna felvétele

TURISTA — A Magyar Természetbarát Szövetség lapja. Megjelenik havonta. Szerkeszti a szerkesztő bizottság. Felelős szerkesztő Mosonyi László. Kiadásért felel: Perlusz József a Sport-, Lapkiadó és Propaganda Vállalat igazgatója. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Rosenbergházaspár utca 1., III. emelet 316. Telefon: 123-087. Előfizethető a kiadóhivatalnál, a Posta Központi Hírlap Irodánál, Budapest, V., József nádor tér 1., és a postahivataloknál. Előfizetési ára félévre 16 Ft. Külföldön terjeszti a Kultúra Könyv és Hírlap Külföldi Kereskedelmi Vállalat.

61.13647 Egyetemi Nyomda, Budapest F.v.: Janka Gyula igazgató

PIHENJÜNK, SZÓRAKOZZUNK! A TURISTAHÁZAKBAN

TURISTAHÁZAK:

a Budai, Pilis, Börzsöny, Karancs, Mátra, Bükk, Zemplén és Bakony hegységben, valamint a Balaton felvidékén és a Mecsek hegységben

KELLEMEK PIHENÉS KÉNYELMES ELLÁTÁS

ÉRDEKLŐDÉS:

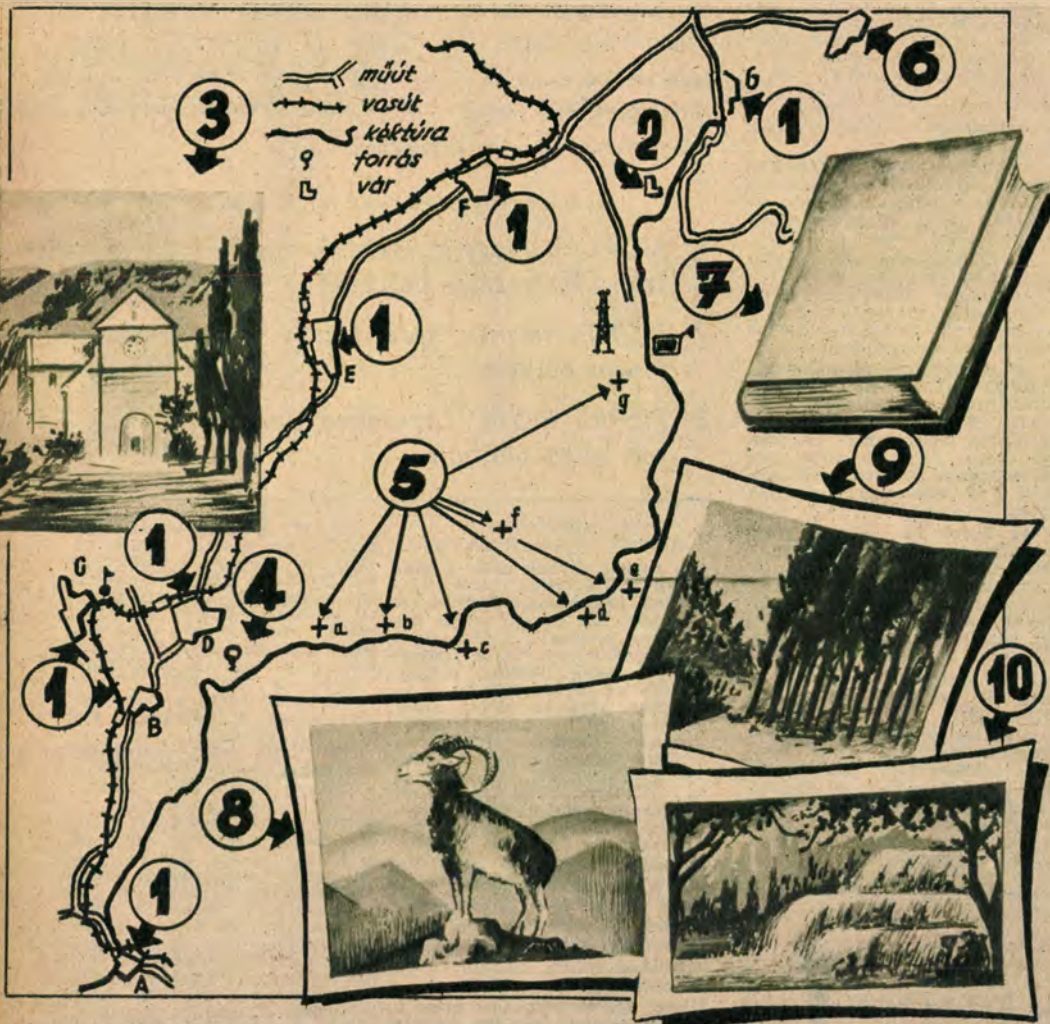
a Turistaházakat Kezelő Vállalatnál

Budapest, VII., Lenin körút 55.

Telefon: 224-230, 224-412

A Turista 6 HÓNAPOS REJTVÉNYPÁLYÁZATA

III.

— A céltól nem meszse, a cukrászdában találkoztunk! Nagyon jó ott a csoki fagyalt — tette édesapja üzenetéhez Margitka a saját „észrevételét.” Így kerültek valamennyien a cukrászda szellős teraszára, egy-egy adag fagyalt „mögé.”

Komoly beszédem van veletek — mondotta a társaságnak Óze — az eddigieknél jóval nehezebb feladatot kell közösen megoldanunk.

— Miért, csak nem a Mont Blanc-ot másszunk meg? — tréfálkozott Császár Miska.

— Nem, ezúttal nem túráról van szó — folytatta

Óze — legalább is nem olyanról, ahol mi turistákodunk, hanem egészen másról. A „Turista” szerkesztősége megbízott bennünket, hogy az augusztus havi túra-rejtvény pályázatát készítsük el. Szempontként csak annyit mondtak, hogy a kék túra vonalán haladjunk és érdekes legyen a rejtvény.

A cukrászdai beszélgetés óta, csak 3 nap telt el és ismét együtt volt a társaság. Igaz, ezúttal Ózéék lakásán találkoztak és térképek, útikönyvek fölé hajolva, hól vizsgáloztak, hol meg vitatkoztak...

Óreg este volt, amikor a társaság fellelegzett: sikerült! Elkészült tehát a „Tu-

rista” augusztus havi rejtvénye.

— Margitka! — szólította Óze a leányát — vegyél elő tollat és papírost, diktálom a rejtvény kérdéseit:

1. A pályázók írják meg, hogyan hívják a térkép 1-es pontjának C, E és F pontjait?

2. Mikor épült és ki építette a 2-es ponttal jelölt várat?

3. Hol látható és mi az építési stílus a nyomaton levő templomnak?

4. A pályázók írják meg, hogyan hívják a 4-es ponton levő forrást?

5. A pályázók írják meg az 5-ös pontból kiinduló nyíl b és d pontját, az f pont nevét és annak ten-

gerszintfeletti magasságát?

6. Ezen a vidéken bujdosott a magyar irodalom „nagy mesemondója”. Milyen névvel illetve a 6-os ponton levő helyiséget?

7. A „nagy mesemondó” melyik műve született itt, bujdosása közben?

8. „Öngyilkos”-nak hívják a rajzon levő állatot, miért és mi az „igazi” neve?

9. Mi a vidék leghosszabb életű fájának neve?

10. Vizesés teszi vadregényessé a völgyet, nevét mégis egy ásványról nyerte. Mi az ásvány latin neve?

— Remélem turista társaim törhetik a fejüket — folytatta Óze a diktálást — csak arra szeretném őket figyelmeztetni, hogy a megfejtéseket legkésőbb augusztus 15-ig küldjék be a „Turista” szerkesztőségének. (Bp. V., Rosenberg házaspár u. 1.) Búcsúzóul pedig elmondom a múlt hónapban megjelent rejtvény helyes megfejtéseit: 1. Ságvári menedékház, 2. Visegrád, 3. Nagymaros, 4. Nagyhideghegy 865 m, 5. Aggtelek, barlang-bejárat, 6. IBUSZ, barlang-szálló, 7. Jósvaló, 8. Barlangi vakrák, 9. Béke-barlang bejárata, 10. 30 pont.

Itt pedig a júniusi pályázat megfejtését közöljük:

1. Sümeg, 2. Zalaszántó, 3. Alsó vonal, 205 km, 4. Hévízi tavirozsa, 5. Tátika, 6. Rezi, 7. Nemes kócsag, 8. Keszthely, volt Festetics-kastély, 9. Hévízi fürdő bejáratánál, 10. Kisfaludy Sándornak, a „Himfy” szerzőjének sírköve Sümegen.

Rajz: Berentés Márton
Szöveg: Léwald György

3. EREJTVÉNYSZELVÉNYT
vágjuk le és a pályázattal együtt küld-
jük be a Turista szerkesztőségé-
nek, Bp., V. Rosenberg
házaspár utca 1 sz.
Szelvény nélkül a
pályázat ér-
vénytelen

Felfedezzük Kisnána várromjait

A gyöngyösi autóbusz felejthetetlen szép tájon robogott velünk. Hazánk egyik leghíresebb borvidékét látjuk, de nem sokáig, mert az erdők, rétek, völgyek és bércek közelebb jönnek az országúthoz, a szőlővidék eltűnik, s már meg is álltunk Kisnána község tanácsházánál.

Keressük a régi várromot, akaratlanul is az első pillanatra a közeli Hosszúhegy éles gerincét vizsgáljuk, majd a Bükköstető s a szomszéd Messzelátóhegy hivatkozó tisztáit kémleljük, de rom nincs. Autóbuszunk tova robogott, nézzük a falut, s egyszerre előttünk áll a vár, alig száz méterre a házak mögött. Sívkidiké vár a hegyek tövében. Átsietünk az Ördögvályú patak hídján, s ott állunk a várdomb alatt. Gyümölcsösök, szántók ölelik körül az 5–6 m magas várdombot. Négyzet alakú területe alig nagyobb egy fél holdnál. A hajdani árok nyoma körös-körül kivehető. Elsőnek egy öregtorony fogad, magassága 15–16 m lehet. Szinte sértetlennek látszik. A déli oldalon 5 m magasán kis gótikus ablak, keleten nagyméretű gótikus bejárat és két ablak. Dongaboltozott terem van a földszinten, a hajdani csigalépcső helyén keskeny helyiség. Az emeletre itt csak a madár mehet fel.

Közel az öregtoronyhoz keletre van a régi vár zömök kaputornya, melyre karcsú hatszögletes tornyot építettek később. E karcsú gót torony ellentéte a tömör öregtoronynak. Négy széles, faragott csúcsos ablak díszíti. Megkapóan szép így romjaiban is, pompás faragottkő falfelületével, s gazdag tagozatú párkányzatával. A hajdani várépület falaira tetőt húztak, s az most a község mozi.

A gótikus torony mellett falmaradványok omlanak. A község felől a középkori vár külső fala látható, de az udvar gondozatlan: galagonya, kőkény, vadrózsa, tövises mácsonya bokrok átjárhatatlan őserdeje fűdi a sok törmeléket, mely alatt értékes épület- és vármaradványok rejtőznek. Az udvar rendbhezatala társadalmi munkával könnyen megoldható lenne, védő ráfalazással a romokat is meg lehetne menteni. A várárok kitisztítása, a bozót kiirtása, a környezet artisztikus kialakítása után e vármaradványokat a Dél-Mátra legszebb kiránduló helyévé lehetne varázsolni. A torony emeletei szinte felkínálkoznak turistaszállásnak, vagy múzeumnak.

A vár története nem mond különösebb eseményeket. A tatárjárás után készült, első tulajdonosa az Aba nemzetségbeli Kompolti család, mely az Anjouk uralomdása alatt emelkedik nagybirtokossá. A XV. században számos oklevél emlékezik meg a várról, 1445-ben maga az országgyűlés is foglalkozott vele. A vár megerősítését rendeli el, feltehetően a husziták térhódítása miatt volt erre szükség. 1596 után az egri basa leromboltatta falait, az öregtoronyt meghagyja figyelő őrhelynek.

Az alacsonyabban fekvő huszárvár helyén most fiatal szilvák van, s mi ott megpihenünk. Századokkal ezelőtt vadvizek, mocsarak ölelték körül a kis várat, a nyárfák mögött csordogáló Ördögvályú patak akkor még nem kerülte el hűtlenül, mint most. Régi dolgokról beszélgetünk, s a közelgő felhők játékát nézzük, majd a toronyablak finom kőcsipkéiben gyönyörködünk. Előttünk a múltból regélő romok, háttérben a Mátra csodálatosan szép élő színpalái: a kékbe tűnő erdőkoszorúza bércek.

Érdemes ide eljönni.

Pataki Ferenc

A MAGYAR CSAPAT a harmadik helyen

NÉHÁNY SZÓ A
TÁJÉKOZÓDÁSI
VERSENYRŐL

A Szász-Svájcban rendezett nemzetközi tájékozdási versenyen a magyar válogatott a negyedik helyen végzett. Egy jelentkező pontot felcserélt és bár az ideje jó volt, kiesett. A július 2-i csehszlovákiai nemzetközi tájékozdási versenyen két csapat képviseli a magyar színeket és minden okunk megvan, hogy reménykedjünk...

Prágából autóbusz vitte a finn, svéd, bulgár, az NDK, a magyar és a helyi csapatok versenyzőit és résztvevőit a Csehország északi határát szegélyező Krkonos-hegységbe Harachovba. A versenyt az innen nyugatra fekvő Jizerka-hegységben a Deszna folyó duzzasztásából keletkezett tó közelében rendezték.

A légvonalban 12,3 km-es távot kör alakú pályán jeltették ki, a nőket 8,3 km hosszú kisebb körön azonos céllal. A magasságkülönbség 440 méter. A közben megérkezett lengyelekkel együtt 7 nemzet, — 10 férfi- és 5 női csapata — indult. Ugyanitt futották a csehszlovák I. osztályú bajnokságot 20 férfi és ugyanennyi női csapattal.

A Magyar Népköztársaság színeiben a Természetbarát Szövetség két csapata indult: Maác Benedek — Horvát Lóránt a 2-es rajtszámmal és Fehér Miklós — Kóvári Endre a 9-es rajtszámmal. A célba elsőnek a kánikula elől kirándulók sora között a svéd női, majd a 4-es rajtszámú svéd férficsapat futott be.

A „Cél”-t jelző transzparens alá befutott cseh női és 10-es rajtszámú csehszlovák férfi csapat után már csak a harmadik helyen reménykedhettünk. Az NDK csapata után váratlanul a 9-es rajtszámú Fehér — Kóvári együttes futott a célba, majd Maác és Horváth a 2-es rajtszámmal. Így az egyik csapatunk valóban megszerezte a harmadik helyet.

Az első helyezett magyar csapat ideje 1 óra 59 perc, a csehszlovákoké 2:21, a magyaroké: 2:38.

A verseny a környék nagy eseménye volt; a városokat fellobogózták, a

résztvevőket a helyi szervek ünneppel, az úttörők virággal fogadták. A díjkiosztás a Spindlerovi Myl-ben, a zárőnnepély Prágában volt. Az első három befutott értékes díjakat és valamennyi résztvevő ajándékot kapott.

A versenyhez néhány elvi megállapítást szeretnék fűzni (a szakmai tanulságokat más helyen beszéljük meg):

A tájékozdási verseny igen sportszerű, nagy fizikai állóképességet, a terep és a térkép jó ismeretét, a helyzet gyors felismerését igénylő sportfeladat. Nem azonos azzal, amit nálunk a turistaság, a természetbarát mozgalom általános célkitűzésekként határoztunk meg. A követelmények nagyok, ezért első sorban a fiatalok sportja, az idősebbeké a rendezés igen sokoldalú munkája. Helyes, hogy nálunk a Természetbarát Szövetség keretébe illesztették. Innen meríti az utánpótlást és a verseny után érdeklődő fiatalok megismerkednek a térképpel, a tereppel és így megmaradnak egyszerű turistának, vagy vezetőnek — vagy, ha erővel és akarral bírják, eljuthatnak a nemzetközi követelményekig is.

A tájékozdási verseny sportja része lehet a mi testnevelési és sportéletünknek, ha megfelelően foglalkozunk vele. De sem nálunk, sem más szocializmust építő országban nem pótolhatja méreteiben azt a célt, amelyet a Párt, a KISZ, a SZOT és az MTST vezetői tűztek a Természetbarát Szövetség elé: a természet megismerésén és megszerzetésén át, a kollektív módon gondolkodó és cselekvő tömegek nevelését, az új szocialista ember kialakítását.

E. J.

A magyar csapat (balról jobbra): Maác, Fehér, Kóvári, Horváth

Ez nekem MAGAS

Van egy vonatos tréfa: a jegyet már megvettem, miattam mehet a vonat. Körülbelül így gondolkodnak egyes osztályoknál is. Befizetik a szállásdíjat, aztán nem mennek el, nem veszik igénybe a turista szállást. Kladni persze másnak nem lehet, hiszen az éjszakáért járó, személyenkénti 3 (!) forintot befizették. Hogy ezzel nem okoznak kárt? Dehogynem! A szobát ki lehetne adni esetleg 20 forintért, de még nagyobb kár az, hogy más csoportok szívesen jönnének, ha lenne hely. Tehát nemcsak anyagi, hanem szempontból is kárt okoznak.

Hiába, nem vagyunk egyszerűek. Vannak jólnevelt és vannak rosszul nevelt emberek. Egyszóval, nevelődésük is van. Ezt meg lehet állapítani az étterem asztalán hagyott elhasznált, megrágott fogvájóról is. Sokszor még az is megállapítható, hogy mit fogyasztott a jóltáplált előd. Még szerencse, hogy kevés embernek van meg mind a 32 foga.

Az autóbusszjárat Pünkösdfürdőig nagyon rendszeresen közlekedik, azután mintha elvágják volna. Képzelt betonenőn még egy megálló kellene mennie a

végállomáig, — ami 2 perc — de az egek kifürkészhetetlen akaratából csak itt-ott megy végig a járat. Így azután azok az utasok, akik nem jól totóznak és „rossz kocsi” szállnak, kutyagolhatnak. Vigaszul szolgáljon, hogy többszázan mennek és kórusban szidják e gondolat szülőatyját.

A Várba rengeteg külföldi és belföldi látogat, hiszen a Vár romantikája, s a gyönyörű panoráma egyenesen vonzza a látogatókat. Eddig nem is lenne baj. De az illetékesek úgy gondolják, hogy aki a panoráma gyönyörködik, az úgyis azzal telik el. A szerelmespárok pedig nem enni járnak fel. Bizonyára az illetékesek is tudják, hogy szerelemből nem lehet megélni, és a romantika mellett is megéhezik az ember. Erdemes lenne egy vendéglőt talán délelőtt is nyitvatartani,

vagy a Ruzsvurm cukrászdában is legyen zónapörkölt.

Mint hogy ez nekem magas, megkérdezem azokat a versenyzőket, akik a kötelező orvosi és rajt-engedély nélkül jelemlenek a versenyre, miért mennek oda, amikor tudják, hogy ezzel kizárják magukat a versenytől. És még meg is sértődnek. Pedig az osztályok vezetői, — elég helytelenül — még csak felelősségre sem vonják ezeket a dacos honfitársakat az okozott költségekért. A sportszerű viselkedéshez az előírások szigorú betartása is legalább úgy hozzátartozik, mint a versenyzőhöz a tájoló.

Bokrétát kötöttem mezem virágból... Bizony szép ez a dal, s az ember szinte látja a bokrétát — de nem a vázában, hanem letépvé, eltaposva az úton, árokparton, s mindenütt, amerre csak „természetszerető” emberek járják az erdőt, mezőt. Vajjon az ősi barbár őstörök törnek ki egyesekből? Vagy virágzedés közben éri őket szerelmi csalódás? A virág — higycék el — nem tehet róla. Ne tépjék le. De ha már letéplik, vigyék baza és gyönyörködjenek benne.

Lapunkban van keresztretjvény, kék-túra retjvény, s az előző számunkban képrejtvényt is találtam a 22. oldalon. Mint hogy nekem annyira magas volt és nem értettem, megkérdeztem a szerkesztőt — mi ez? Kiderült, hogy nem is retjvény, hanem egyszerűen képsere történet. Igaz, hogy ez „jobb családnál” is megcsik, de gra-

tulálni éppenséggel nem tudnék hozzá.

Egy sportársam magából kilelve mesélte, hogy Dobogókőn útsarkú cipőben látott egy turistát. Vigasztalásul — ha ugyan nem csak a sir hoz erre enyhülést — hadd mondja el, hogy én meg a Váci utcában harkancsban láttam egy nőt. Rémes dolgok vannak!

Nekem aztán ne mondják, hogy a turistaházakból kinéznek a „csomagos” vendégeket. Nézzék meg az abroszokat. A vendégek olyan snitteké vágnak a papíron keresztül, hogy az abroszokat nyugodtan bele lehetne főzni a levesbe, finommetélnék.

Azt olvastam a Népszabadságban, hogy a Kilián versenyeken előretört az úszás és a turisztika. Azt viszont magam is tapasztalom, hogy a természetjárók száma rohamosan növekszik. Ezekután érthetetlennek tartom, hogy amíg az Ideggyógyászati Hivatalok egymásután nyitják meg „Turista”-szállásait, addig az a szerv, amely erre hivatott lenne, képtelen új házakat nyitni, mert erre — úgy mondják — nincs keret. Viszont az ország különböző helyein, festői környezetben, olyan romos épületeket találnak, amelyek kevés költséggel pompás turistaházakká alakíthatók át. Csak az a szerv, amelyik birtokolja, nem hajlandó átengedni a TKV-nak. Inkább megvárja, amíg lassan széthorogják, (lásd Sikáros.), vagy úszszedői. Ez bizony nekem magas.

Turista Pista

ki, hegyes tüként az alacsony házak közül. Azután gyapottföldek, szőlők, olajfaligetek és füge, gránátalma, diófák következtek. A poros utakon nagyfejű tevők baktattak nehéz terükkel a hátukon. Kemál pasa reformjai ellenére a nép mentalitása nem sokat változott. „Ne tegyél ma olyat, amit holnap is elvégezhetesz” — mondja a közmondás. És ez mindenütt látszott is.

Adanából autóval Bireckig utazott. És ott kitarult végre előtte az Eufrátesz vize. Nagy nézősereg előtt rakta össze a csónakját és a széles folyón elkezdte a kajakozást, a török—szír határ felé. Bireck már teljesen keleti jellegű.

A barátságos postatisztviselő útbaigazította „Szíriáig még 25 km. Egy nagy vasúti híd a határ. Száz méterrel előbb szálljon partra, mert golyót kaphat a fejébe. De jelezni is fognak”.

„Nem nagy út” — gondolta Velder.

Azonban olyan erős ellenszél volt a folyón, hogy hiába haladt lefelé az árral, hat óráig kellett küszködnie. Dombok, sziklás hegycsúcsok között kanyargott az Eufrátesz. Keselyűk, sasok keringtek a csúcsok felett, és csaptak le hal után a vízbe. Amint a parthoz közel ért a csónak, kígyók tömege menekült a mély vízbe.

Végre feltűnt a híd. Három katonát tegetett feléje. Kikötött. Két

aszkar a csónaknál maradt őrségül, a harmadik egy autón bevitte őt a határőrség parancsnokához. A barátságos szó ellenére kiderült, hogy a formáságokat csak Karkamusban lehet elintézni, mely két kilométerre, a folyó másik oldalán feküdt. Miután telefon nem volt, ő kajakkal, a tisztt pedig a három katonával egy vasútszen evezett át a folyón.

A parancsnokságon megkezdődött a „kihallgatás”. A katonák törökül, Velder németül hajtogatta a magáét. Remekül folyt a vita, egyik sem értette a másikat. A vámon sem ment másképp. A tisztviselő nagy hatást tett honfitársaira. Szorgalmasan lapozta át egyik előírásgyűjteményt a másik után. Nemsokára izzadságcseppek jelentek meg homlokán, mert nem talált semmilyen paragrafust a kajakra. Erre Ankarában nem gondoltak. Végül Velder eléje tette a kajaksport igazolványát, mintha az egy fontos okmány lenne. A hivatalnokon látszott, hogy kóesett le a szívérol. Bár nem értette a német szöveget, a pecsétek és a fénykép láttán Velder vállára csapott. „Miért nem ezt mutatta mindjárt? Ez az ami kell — látszott, hogy ezt gondolja.

A szíriai hatóságok barátságosan és gyorsan intézték el a formáságokat, csupán a taxiköltséget kellett megtéríteni, amiért a kajakot az Eufráteszre leszállították.

Szíria az ókorban a római birodalom éléskamrája volt. Azonban kútjai kiszáradtak és ma az ország nagyrészt teljesen száraz sivatag, és csak tavasszal, rövid időre zöldül ki.

Az arabok egy része tátott szájjal, de némán szemlélte a kajakot, mások nagyokat hajoltak előtte. A beduin nőknek azonban tetszett a csónak. Tapsoltak mikor meglátták, majd nevetésbe törtek ki. Itt az asszonyok nem takarták el arcukat, mint a városokban.

Aleppo, vagy arabul Haleb, Szíria legnagyobb városa fiatal iparral. A bazár csodálatosan érdekes. A sötét fedett utcákban kézműparosok dolgoznak, és árusok, mint pókok lesik a vevőt. Aleppo másik arca viszont teljesen modern. Világvárosi házak, utcák, autókkal telve. A járókelők között sok a burnuszos. A nők fekete csuklyában. Kevesen járnak szabadon hagyott arccal, ezek többnyire keresztény vallásúak.

De mindennek vége lett egyszer. Damaszkuszából megjött az engedély, hogy az Eufráteszen Der-ez-zor városig lehet csónakázni. Ez kétszáz km Abou Kemaltól.

Estére már száguldott az autó a folyó felé és hajnalban Velder, csónakjával búcsút intve barátainak, nekivágott az iraki határ felé folyó víznek. Ott várta őt az Ezeregyézsaka további sok új kalandja.

KAJAKKAL

*az Ezeregy-
éjszaka*

FÖLDJÉN ÁT

Ürgüp, Kappadocia fővárosa, az első keresztények menedékhelye volt. A hegyoldal lágy szikláiban vájták ki templomaikat és lakásaikat. A minaret azonban bizonyítja, hogy az Izlám karddal és a Koránnal eladalmaskodott felettük

Bár a törökök törvényileg minden jogot megadtak a nőknek, a városokon kívül életük nem sokat változott

Kedves és lelket vidító dolog a mai túl modern technikától átszőtt életben, hogy akadnak lovagok, akik minden motorizáltság nélkül vágnak neki a világnak, azért, hogy ismételen felfedezzék. Valaha Haliburton és társai repülő, autó és hajó segítségével járták be az ismeretlen földeket, ma pedig mikor repülőjáratok és hajózási útvonalak szelik át a pólusokat, fiatal vállalkozók technika és pénz nélkül vágnak neki a távoli világnak.

Hansjürgen Velder fiatal kőműves volt. Dolgozott Németországban, Svájcban, ahol éppen jobban megfizették. Gyermekkorai álma volt, hogy megismerje az Ezeregyéjszaka meséinek földjét. Hosszú takarékoskodás után sikerült egy összerakható kajakt vásárolnia és megkezdte az út előkészítését.

Mikor minden felszerelés együtt volt, kezdődött a vízumok megszerzése. Lassan gyűltek a pecsétek. Utoljára megérkezett a szíriai vízum is Bad Godesbergből. Azután már csak az orvos következett. Beoltották; feketehimlő, kolera, pestis és sárgaláz ellen. A feketehimlő szérum

volt különösen kellemetlen. Három napig feldagadt karral és zúgó fejfelj járt. De megérte. Kezében volt az Egészségügyi Világszervezet sárga igazolványa.

Hetek és hónapok teltek el, míg a legkönnyebb és legjobb dolgok összegyűltek. Sajnos éppen ezek a legdrágábbak. Minden megvolt, csak a pénz volt kevés. De hát egy fiatal embernek ez nem jelenthet nehézséget.

Augusztus elején azután elérkezett az indulás időpontja.

Ejjel volt, amikor a vonat áthaladt a Gotthardon, és hajnalra Chiasóba futott be. Capri. Sátor a hegyoldalban, csónakkipróbálás a

Pireusi kikötőrészlet

kék tengeren. Eredetileg két napot akart itt tölteni. Két hét lett belőle. „Nápolyt látni és meghalni” majdnem valósággá vált egy Fiat felelőtlen vezetője miatt.

Brindisiben hajózott be Pireus felé. Mint diáknak, sikerült hosszú vita és alku után 9900 helyett 8500 liráért egy teherhajón helyet kapnia. Pireus érdekes. Órákhosszat ülnek a görögök a kávéházban, üres csésze mellett. A pincér nem talál semmi kivétivalót abban, ha a vendég kétszer is kér egy pohár vizet, és háromórás ülés után, mindezért az egy forintot alig kitevő számlát kiegyenlíti.

Pireusból nem ment hajó Adana felé. Ezért Izmirbe hajózott. Izmir előtt török rendőrök jöttek a fedélzetre. Terjedelmes kérdőívek kitöltése után egy tisztviselő a Nemzetközi Rendőrség csempészfénykép gyűjteményével hasonlított össze az utasok arcképeit. A vámon szerezése kísérte, csomagját nem nézték meg. Elhitték, hogy campingsátor van benne. Két másik kajakturistának, akik később érkeztek Izstanbulba száz márka kauciót kellett letenniük. A pénzüket sohasem látták viszont.

A vonat út Adanába 37 óráig tartott. Különös látvány volt, hogy a pályaudvaron egy magasrangú tisztet alárendeltjei búcsúztatták, és megcsókolták a kezét. A vonat ülései nincsenek számozva, mivel az embereknek több, mint 50%-a analfabéta. A kocsik belül színes képet mutatott. Mindenféle árus követte egymást és keleti hangossággal kínálták áruikat. Limonádéárus aludt-tejet kínált, egy másik parfómöt. Az utasok nagyrésze paraszt volt. Azelőtt a sorsuk „háborúban meghalni, vagy békében éhezni”. De jött a Marshall-terv és ezer traktort kaptak. Ma alkatrészhány miatt állnak. Mintha igazolta volna a török szólasmondást: „a sietség maga a sátán”.

A vonat kis helységek mellett futott. Karcshú minaretek emelkedtek

PÉCSI TURISTÁK

50 éves jubileuma

Ötven éves jubileumi ünnepségre gyűltek össze június 25-én, vasárnap a pécsi TTE turistái az istenkúti menedékházban. Ötven év nagy idő egy ember életében úgy, mint egy egyesület életében. „Van mire emlékezni” — így kezdte ünnepi beszédét Kiss István, a veterán turisták nevében. És valóban... ha visszagondolunk az elmúlt 50 évre, küzdelmes, harcos napokat éltek együtt át a pécsi turisták, akik a túrázásban nemcsak a szórakozást és pihenést keresték, hanem legnagyobb részük a munkásmozgalomban is tevékenyen kivette részét. 1911-ben a Pécsi Munkásotthonban gyűlt össze a kicsiny, de lelkes gárda, amely a természetet rajongó szeretete mellett, mozgalmi feladatokat tűzött ki az egyesület céljával.

A háború alatt nagy nehézségekkel küzdöttek az egyesület tagjai, de tevékeny részvételük a munkásmozgalomban akkor sem szűnt meg; az egyesület tagjai büszkék arra, hogy a Tanácsköztársaság ideje alatt, amikor Baranya nagyrészen szerb megszálló csapatok voltak, járőrök között bujkálva, életük kockáztatásával vitték át az antant demarkációs vonalán a Tanácsköztársaság újságait, pénzt és bizalmas iratokat.

Az első világháború után sikerült nagy nehézségek árán megszerezniük az istenkúti telket, amelyen megkezdték a turistaház építését. Minden tégláját társadalmi munkával építették a tagok. Itt ünnepelték meg a május elsejét, nem egyszer rendőri üldözés ellenére.

A Horthy fasizmus alatt egyre nehezebb lett a munka. A vezetőség legnagyobb része hatósági ellenőrzés alatt állt, de a tagság önfeláldozóan dolgozott a jelzések és utak karbantartásán és jellemző, hogy 1933-ban például 26 egészsznapos munkatúrán vettek részt az egyesület turistái.

Most, az 50 éves évfordulón mintegy félezeren gyűltek össze veteránok és fiatal turisták. Emlékükbe idézték az 50 év harcait, élményeit az arnyas istenkúti fák alatt. A régi ház ma már nagyobb és szebb, hiszen a felszabadulás után nagyot nőttek az egyesület lehetőségei, a fák pedig, melyeket 30 évvel ezelőtt ültettek, ma már árnyat adnak. Az ültetők és építők fogynak, egyre kevesebben lesznek az évek múlásával. Az alapító tagok közül egyedül Scheid József tudott a jubileumnak örülni. De örömmel tölthette el az egész turista társadalmat, hogy lelkes és nagyszámú fiatal turistagárda nőtt fel, és a jelenlevő fiatal pécsi, mecseki és szekszárdi turisták méltóak arra, hogy az 50 éves jubileum után tovább ápolják a természet szeretetét és a hagyományokat.

Európában ma már csakis a gumirozott aljjal gyártott sátrak használatosak. Ezek feleslegessé teszik a körülárkolást, mely azon túl, hogy lényegesen gyorsabbá teszi a sátor teljes felferését, még a táborhelyet is megmenti a „feltúrástól”. Az ilyen sátor nedveségtől, bogarak bemászásától stb. tökéletesen megvéd. (Ma már a magyar ipar is ilyen sátrakat gyárt.) Ezt a nagy szolgálatokat tevő sátorpadlót avval a bevált újtással védik egyes campingezők, hogy alá a felferés előtt *nylont teritenek*. A sátorfenék ezáltal kívülről sem lesz nedves, aminek az összecsomagoláskor van nagy előnye.

Hazánk legszebb vidékeit egyre nagyobb számmal keresik fel kerékpáros turisták, legtöbbször néhánynapos mozgótúra keretében. A szállított túrafelszerelés csomagolása nem mindenkinél a legmegfelelőbb, ezért célszerűnek tartjuk a leggyorsabb elhelyezési mód közlését.

Mint az ábrán is látható, legjobb a felszerelési tárgyakat a kerékpárra

erősített bőr- vagy vászontáskába csomagolni. A kormány felett helyezük el a térképet, hogy haladás közben mindenkor szem előtt legyen, alatta pedig a legszükségesebb használati tárgyakat. A *vázra* szerelt fémtartályban legyen a frissítő (víz). A *csomagtartóra* erősítjük fel a célszerűen összehajtogatott sátrat. A *hátsó kerék* egyik oldalán levő

KORSZERŰ FELSZERELÉS

táskában vigyük az élelmet, a másikon pedig a ruha- és fehérneműket. Az egyéb felszerelési tárgyakat csomagoljuk az *első kerék* két tásakjába. Így mindég rendet tarthatunk, a teher is megosztott, a rendelkezésre álló helyet pedig a legjobban használjuk ki.

A német FELDTOL-gyár olyan keveréket hozott forgalomba, mely túl azon, hogy tökéletesen vízállóvá impregnálja a sátorvásznat,

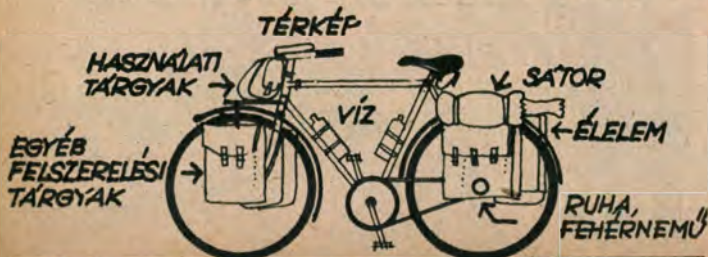
amely nedves csomagolás után is megóvjaa a penészedéstől és az anyagot színtartóvá teszi.

Az állami áruházakban és a sportboltokban szép színekben és kétféle méretben kaphatók már az új *gumimatracok*: az egyszemélyes 380,—, a kétszemélyes 560,— Ft. Nagy népszerűsége miatt szert a többféle színben és mintával készült Danulontöltésű, zippzárás *hálósákok*, melyeknek ára 260—360,— Ft.

A campingfelszerelések terén világhírű ENDERS-cég legújabb praktikus kisgyártmánya egy izléses műanyagtokban levő, fényezett fémlemezről készült *törhetetlen camping-tükör*. Akasztó horgát úgy szerkesztették meg, hogy bármilyen alakú sátorrúdhoz hozzáerősíthető.

Az európai „campingidény” egész éven át tart. Igen sok híve van a téli és a koratavaszi táborozásnak. A COMBI—THERM-cég ezért olyan hálósákokat hozott forgalomba, mely *fűthető!* A 70×140, ill. 70×200 cm méretű zsák egy vezetékkel az autó akkumulátorához, vagy a hálózati áramba kapcsolható és kívánság szerinti állandó hőfok tartására szabályozható.

DOXA

A LENGYEL TÁTRA

föld alatti labirintusaiban

...A csőben Gyuszi ment elől. Szorgalmasan törölgette nadrágjával az itt-ott előbukkanó víztöcsákat, de azért vigyázott arra is, hogy még a mögöttem csúszó Margitnak is jusson ebből az örömből...

Már egy óra ereztünk a hegy gyomrába a szűk, 50—70 fokos meredek barlangi járatban. Hirtelen szikladarab dübörgése zavarta meg a csendet, de szerencsére elakadt egy hágcsókőtegben.

Ilyen a „csendélet” a lengyel Nyugati-Tátra híres mély barlangjában, a Mietusiában a Kinizsi Barlangkutató Szakosztály expedíciójának látogatása napján... Ez volt a „búcsú-túra”. ...Búcsú a Tátra izgalmas, érdekes, de sok veszélyt rejtő barlangvilágától...

Magamban mérleget vontam. Zimna, Szczelina Chochołowska, Mylna, Raptovicka, Pisana, Lodova és most a Mietusia: ezek a Nyugati-Tátra legnagyobb, legismertebb földalatti labirintusai! Valamennyit felkerestük és végigjártuk több-kevesebb sikerrel...

Kezdtük a Zimnával, Lengyelország legnagyobb (4 km hosszú) barlangjá-

val. Még most is libabőrös lesz a hátam, ha rá gondolok, hogy olykor derékig gázoltunk a 2 C°-os olvadákvizekben. Valóságos „forró viznek” tűnik ehhez képest a Békebarlang patkójának oly sokat szidott 10 fokos vize. A hideg vízhez járult még egy csemege: olyan erős huzat dühöngött a szűkebb barlangjáratokban, hogy lámpáink többször kialudtak. A levegő hőfoka csak néhány fokkal volt fagypont felett...

Szczelina Chochołowska: egybeépített 10 darab Mátyáshegyi-barlang. Irdatlan nagy labirintus, 20—30 méteres szűk szakadékokkal, omladéktermekkel. A falakat sok helyen fehér púp, ún. „montmilch” borítja. Amikor nagynehezen napvilágra kerültünk, úgy nézünk ki, mintha tejfeles

köcsögből bújtunk volna elő...

De a legszebb élményt a Lodova-jégbarlang felkeresése jelentette. A barlang a Ciemnak nyugati oldal falában, 1715 m magasban nyílik. Ide kellett felszálltanunk egy km-rel alábbi szintről a „jeges” felszereléseket: jégvágó fejszéket, hágóvasakat, no meg a köteleket, hágócsókat. Ezek nélkül bizony nem boldogultunk volna e földalatti jégvilágban! Húsz-harminc méteres, csodálatosan sziporkázó jégfalak között ereszkedtünk le a földalatti „gleccserhez”. Itt is kitűnően beváltak az Élelmszeripari Gépgyár termésetjárói által társadalmi munkában készített könnyű alumíniumhágócsók, melyeket külföldi barátaink is nagyon megcsodáltak...

Útban a Lodova-jégbarlanghoz

A Lodova-barlang bejárata
(Balázs Dénes felv.)

... — Vigyázz Dénes! — Gyuszi kiáltása zavart fel Lodovába kalandozott gondolataimból. Vissza-zökkentem a Mietusia kegyetlen csőfolyosójába, ahol most egy mély szakadék állta utunkat. Hasoncsúszva keskeny szűk párkányon jutottunk át fellette, és néhány perc múlva már a barlang tágas főjáratában másztunk. Milyen más ez a barlang, mint a mi Aggteleki karsztunk barlangjai! Sehol egy cseppkő, csak korrodált csupasz sziklafalak mindenfelé. No és még valami: a szifon!

Átkozott szifon! Néhány vízzel borított barlangjáratot a magasban traverzállással valahogy kikerültünk, de azután már nem volt mentesség. A mintegy 5—6 m mély kristálytisza víz teljesen lezárta a barlang utolsó, de talán legérdekesebb szakaszát...

Nem ecsetelem a részleteket: hogyan másztunk ki, hogyan szállítottuk felszínre a síkos csőfolyosón át felszereléseinket. De végül is napvilágra kerültünk valamennyien, ahol a természet fehér hólepelbe bújtatott pompás hegyormai üdvözöltek...

Hazatérőben a Koscieliska-völgyben vidám magyar „ibuszos” turistákkal találkoztunk. Miskolcra jöttek és elragadtatással szemlélték a vad mészkőcsúcokat. De arra bizonynyal kevesen gondoltak közülük: kicsoda földalatti labirintusokat rejtegetnek ezek a mészkőszirtek! Csak akkor döbbenhetek rá, amikor megpillantották kötelekkel és hágócsókkal alaposan felmálházott viharvert kis csapatunkat...

Balázs Dénes

A Budapest IV. kerületi 2373. Dobó István úttörőcsapat az idén 10 napos vándortáborozáson vett részt. A csapat a Bakonyban, Gézaházán kezdte táborozását, ahonnan két igen szép túrán vettek részt a pájtások: Cuha völgye — Köpince forrás — Zörögteő — Gézaháza, illetve Csesznek — Ördögárok — Gézaháza útvonalon. Ezen a két túrán sok pájtás örökre eljegyezte magát a természetjárással.

A negyedik napon „áttettük székhelyünket” a szentgyörgyhegyi turistaházba, ahonnan szép túrát tettünk a csobánc—tapolcaj útvonalon. A hetedik napon utolsó állomáshelyünkre, a badaconyi Rodostó turistaházba utaztunk, s gyönyörködünk a csodálatos kilátásban — Eötvös szerint — a világ legszebb tájában.

A túrákon kívül akadályverseny, tábori olimpiász és feledhetetlenül szép táborítást még változatosabbá a programot.

Az utolsó napon hajóval utaztunk Badaconytól Siófokig.

A vándortáborozás nagyon jól sikerült, a pájtások már alig várják a jövő évi búkki táborozást.

Kép és szöveg: VARNAI BÉLA

Rajtolt a Nemzetközi Dunatúra

Hosszú szervezés után gondosan előkészítve várja a vízitúrázókat a VI. Nemzetközi Dunatúra valamennyi tábora, Engelhartzellől egészen Turnu Severinig. A magyar résztvevők első csoportja július 29-én reggel utazott el Ausztriába, hogy idejekorán, megjelenhessenek a gyülekező helyen.

A 200 fős vízikarván, július 31-én indult el Engelhartzellből, köztük NDK, NSZK, osztrák, csehszlovák, lengyel, jugoszláv és magyar vízitúrázókkal. Az osztrák szakaszon Linz, Ybbs, Krems táborhelyek után augusztus 4-én érkeznek meg Wien-be, ahol két napot tartózkodnak. Augusztus 7-én délután érkeznek meg Bratislavába, ahol szintén kétnapos városnéző programot iktattak be. Itt újabb, nagylétszámú túracsoportok csatlakoznak aug. 10-én reggel. Előreláthatólag — az eddigi legnagyobb létszámmal — 500—520 fő evezik végig Budapestig ezt a szakaszt. Gabčíkovo és Komárno után augusztus 12-én reggel lépik át a magyar határt és aznap este Esztergomban táboroznak. Ugyancsak itt csatlakozik a Garam felső vidékéről, az Alacsony Tátra aljából indult kb. 100 fős túracso-

port is. Kisoroszi után augusztus 14-én érkezik meg a túra Budapestre, az Obudai Hajógyári Szigeten levő táborhelyre.

Kétnapos itartózkodás után augusztus 17-én kb. 300 fő indul tovább a sztálinvárosi, paksi, bajai, mohácsi, táborhelyekre. A résztvevők augusztus 21-én lépnek ki hazánk területéről és Apatin, Vukovár, Bácskapalánka táborhelyek után aug. 24-én érkeznek meg Novi Sadra. Itt egy napos pihenőt tartanak, majd Slankamen (a Tisza torkolata) után 27-én érkeznek meg Beogradba. A résztvevők nagyobb része itt búcsút mond, s előreláthatólag 60—70 fő indul tovább a Vaskapu és a Kazánszoroson át Turnu Severinig, ahova szeptember 3-án érkeznek Smederovó, Ram, Dobra és Tekija táborozás után.

A hagyományos túra minden évben a legnagyobb megmozdulása az európai vízitúristáknak. A hosszú, közös együttlét hozzájárul egymás országainak és népeinek megismeréséhez. Az esti táborúzeumok felejthetetlen élményként maradnak meg a résztvevőkben, a tapasztalatcserék pedig hasznos segítséget nyújtanak.

Bokody József

Mindig legyen otthon Vendégváró keksz és tea-sütemény

MEGISMÉTELJÜK A FOTÓVERSENY FELTÉTELEIT

Díjak: 1000, 500, 250 forint

Július 1-től kezdődően, 6 hónapos fotóversenyt hirdettünk

„EMBER A TERMÉSZETBEN”

címen.

A versenyen bárki részt vehet, az alábbi feltételek mellett:

1. A képeket legalább 13 X 18-as méretben — akár színesben, akár fekete-fehérben — kell beküldeni.
2. A kép tartalma lehet: a táj, a természet, idegenforgalom, emlékek, nyaralás, üdülés, a turisztika bármely ágazata, a Kiállít jelvényt szerzők egyes eredménye, célja stb.
3. A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a beküldött képeket a lapban — díjazás ellenében — közlétegye. A beküldött képeket más lapban vagy kiállításon való elhelyezésre felajánlani nem lehet.
4. Tekintve, hogy a beérkezett anyagból kiállítást rendezünk, a képeket mindaddig visszatartjuk, ameddig a kiállítás, illetve a vándorkiállítások véget nem érnek. A kiállított fotókért külön díjazás nem jár.
5. A fotókat zsűri bírálja el. Tagjai: a Fotoszövetség, a Turista Szerkesztősége, a Magyar Természetbarát Szövetség megbízottja.
6. A zsűri által első díjra javasolt képért 1000 forint, a másodikéért 500, a harmadikéért 250 forint tiszteletdíjat fizetünk. Ezenkívül még 10 képért oklevelet és 5 képért fotokellékeket adunk.
7. A képeken annak témáját és a felvétel helyét fel kell tüntetni.
8. A pályázatot jelligével kell beküldeni.
9. A fotókat: Turista Szerkesztősége, Bp., V., Rosenberg házaspár utca 1. címre kell beküldeni. Amennyiben a pályázó több képet küld, lehetőleg havonta egyszer küldje az alábbi szelvényvel.

Szerkesztőség

2. havi szelvény

A fotóversenyen csak e szelvényvel lehet részt venni. Több képhez is csak egy szelvényt kell mellékelni.

mert utazni akarsz!

LENGYELORSZÁGBAN TERJED AZ AUTÓ-STOP MOZGALOM

az mti varsói tudósítója jelenti:

Junius 15-én megkezdődött Lengyelországban az autóstoppal utazó fiatalok KÜLÖN társadalmi szervezetbe tömörültek, amely tagjai számára utazási könyvecskéket, a tagokat szállító gépkocsivezetők számára pedig nyugtákat ad ki, és az év végén megjutalmazza a legteljesebben utasokat és a legtöbb „autóstopistát”, szállító gépkocsivezetőket.

ez évben új alapokra fektették az autóstopp mozgalomát, csak 18 éven felüliek kéredezhetnek fel egyedül a kocsikra, a 16-18 év közötti fiatalok kizárólag felnőtt felügyelete alatt, csoportosan vehetnek részt a túrákon, az autóstopp könyvecskéket, amely feljogosítja a fiatalokat az utazás eme izgalmas formájára, csak annak adják ki, aki legalább 400 zlotys takarékbetét-könyvet tud felmutatni; az autóstopp könyvecské az illető „személyi igazolványa”, amelyet azonnal át kell nyújtania a gépkocsivezetőnek, aki csak a leszállásnál adja vissza, ha... az utas rendesen viselkedett, nem tett kárt a kocsiban, egy szóval méltó volt az autóstopp mozgalom nemes célkitűzéséhez. a mozgalommal járó kedvezményekkel tehát nem élhetnek vissza a hutligánok.

Az autóstoppal utazó fiatalok részére országsszerte filléres táborok épülnek, ahol olcsón fekvőhelyhez és étellelemhez juthatnak.

Annak érdekében, hogy a fiatalok ne csak mindig a legfőbb turista útvonalon — a tenger és a Táttra felé — utazzanak, az autóstopp bizottság különféle versenyeket rendez más vidékeken és a legjobbakat értékes díjakkal jutalmazza.

Az autóstopp mozgalomát az állam és a társadalmi szervek szívesen támogatják, mert jelentősen hozzájárul az ifjúság országismeretének növeléséhez.

A magánautók számának rohamos növekedése hazánkban is indokoltá tenné, hogy a kérdéssel az illetékesek foglalkozzanak.

Törökmezőn tartottuk az I. országos kerékpáros természetbarát találkozót

A Magyar Természetbarát Szövetség Törökmezőn tartotta meg az I. országos kerékpáros természetbarát találkozót.

A menedékházat teljes egészében a találkozó résztvevői foglalták el. Eljöttek a makói József Attila Gimnázium fiataljai is, Marosvári Sándor tanár vezetésével. A találkozón kilenc osztály természetjárói vettek részt, amelyen ügyességi versenyen bizonyították be a természetjáró lányok és fiúk a kerékpáros tudásukat.

Az ünnepi beszámolót dr. Fazekas Gábor, a Kerékpáros Bizottság tagja tartotta meg. Méltatta az első találkozás jelentőségét és programot adott a jövőre nézve.

Eszerint a Bizottság:

megkeresi a területi szövetségeket, egyesületeket és osztályokat

a kerékpáros bizottságok megalkotása céljából; a megalakulásig közvetlen kapcsolatot tart fenn azokkal az osztályokkal, ahol ismert a kerékpáros élet; működési szabályzatot készít; a kerékpáros és gyalogtúra egybehangolási módszerét kimunkálja; a Turistaházakat Kezelő Vállalatot megkeresi annak érdekében, hogy berendezkedjék kerékpárok tárolására; az „Országos Kék Túra”, kerékpáros kérdéseit felméri; a kerékpáros természetjárás minősítését kidolgozza; megszervezi a kerékpáros túra-vezető-képzést; a jövő évben kerékpáros természetjáró tájékoztatói versenyt rendez.

Székely Miklós átadja a díjakat

Székely Miklós, a Szövetség főtitkára osztotta ki a díjakat. A nőknél az I. díjat Szalai Anna (Vasas—M. Acél), a férfiaknál Halász Mihály (Makó, József Attila Gimnázium) kapta.

A II. országos természetbarát kerékpáros találkozót jövőre Ráckeven tartják.

A kerékpáros találkozó...

CAMPING

térnek vissza Marseilles-be, ahová augusztus 31-én érkeznek. — A másik út résztvevői Milánóból rajtolnak és céljuk Görögország. A Trieszten, Belgrádon, Szalonikin át vezető túra végpontja Patras, útvonalhossza 4000 km.

Budapest 200 személyes campingje a Római parton, a Nánási úton van. A közelben kijelölték már a helyét a nagy fővárosi új campingnek, mely a műút és az Emőd utca sarkán levő hatalmas ősparkban fog épülni. A végleges tábor legalább 3000 embernek ad helyet. Budapest ezáltal a többi európai fővároshoz hasonlóan kulturált körülmények között fogadhatja a campingezők tömegeit. A tábor közlekedése kitűnő, a közeli Duna megfelelő fürdési és sportolási lehetőséget nyújt. A campinget a Fővárosi Idegenforgalmi Hivatal üzemelteti.

Egy amerikai cég „harmonika lakókocsi”-t hozott forgalomba. A kocsi alumíniumból és műanyagból készült és összecsukva személyautó után akasztható. Letelepedéskor harmonika módjára széthúzható és 6 embernek nyújt kényelmes szállást.

A sátoztáborozásról szóló kormányrendelet megjelenése óta, az elmúlt hónapban a megyék és a városok egymás után — terven felül — nyitják meg campingjeiket.

A várossá alakulásának 600. évfordulóját ünneplő Debrecen például a Nagyerdőben épített 200 főt befogadó campinget. A volt Szabadság-üdülő területén létesített tábornak gondnoki irodája, saját étterme, fedett étkezőhelyisége, hideg-melegvízes zuhanya, vízőblítéses WC-je, butángázrezsós tűzhelye van. A tábor mindenben megfelel az I. osztályú kívánalmaknak. A camping a pályaudvartól villamossal közelíthető meg és bejáratáig aszfaltút vezet. Közeli van a nagyerdei strand, a sportstadion, a vidámpark és még további három étterem.

Az elmúlt hetekben Sopronban is új camping nyílt. Az ünnepi hetek alatt a táborban rendszeresen szálltak meg vendégek.

A szegedi szabadtéri játékok idejére a város a Tisza-parton rendezett be ideiglenes campinget, hogy a vendégek elhelyezési nehézségein ezáltal is könnyítsen. Jövőre végleges I. osztályú tábor építését tervezik.

A Nemzetközi Camping és Caravanning Szövetség (FICC) minden évben más tagállamban rendezi meg nemzetközi nagytáborát. A XXII. FICC-Rallye idén július 29. és augusztus 7. között

Rómában kerül sorra. A város északi peremén épült „Monte Antenne” campingbe 5—6000 táborozót várnak. A 18 tagállamon kívül először képviselte magát a FICC Kongresszusán Lengyelország és Jugoszlávia is.

Az 1961. évi olasz campingkönyv 502, a svéd 371, az osztrák pedig 225 központilag nyilvántartott és a külföldiek részére is ajánlott táborhelyet tartalmaz. Norvégiában egyedül az autókлуб kezelésében 300 camping működik.

Múlt évben hatalmas sikere volt a Marokkóba vezetett „Nemzetközi Autós Caraván”-útnak. Az Alliance Internationale de Tourisme (AIT) idén két hasonló nagy utat hirdetett meg a lakókocsival rendelkező campingezőknek. Az egyik (6350 összkm) július 12-én indult Lyonból és Svájcban, Olaszországon, Jugoszlávián, Görögországon, Törökországon, Szírián, Libanonon és Jordánián át halad. A résztvevők Beirutból hajóval

Több olvasónk érdeklődött levélben szerkesztőségünkkel: hol találja meg a balatonfüredi új campinget?

A füredi új tábor az üdülőhely Aszófő felé eső részén található. A vasútállomástól és a móló előtti térről rendszeres autóbuszjáratokkal lehet megközelíteni. Autók a Tihany felé vezető 71-es műút 48-as kilométerkövénel (a Baricska csárda és a hajógyár közötti részen) térjenek a tópart felé az újonnan épített bekötőúton. A tábor I. osztályú, sátrak és campingfelszerelések a helyszínen kölcsönözhetők.

A Német Szövetségi Köztársaságban az autóval közlekedő campingezőkön kívül egyre többen mennek vasúton táborozni. A német vasutak külön brosrút adtak ki e turisták részére „Campingezzünk vasúttal!” címmel. A füzet 100 német és 30 külföldi olyan táborhelyet tüntet fel, melyek vonattal könnyen elérhetők.

A „Suomen Retkeily”, a Finn Turista Szövetség lapjának legújabb száma lapunk campingrovatának anyaga alapján mozaikokat közöl a magyar campingéletről.

Dr. Szauer Richárd

**HOL
EGYÜK MEG
A
TÍZ DEKA SZALÁMIT
EGY TURISTA
FELJEGYZÉSEI**

„A jó turista nagy terhet cipel és a földre nézi!” — így határozta meg humorosan a turista fogalmát egyik kiváló festőművésznünk, Ruzicskay György. Adomának ez „elmege”, ám az igazi turistát épp az ellenkezője jellemzi: nyitott szemmel jár, nemcsak gyönyörködik a természetben, élvezzi a szabad levegőt, hanem megfigyel, észreveszi a jót, a rosszat és — gondol az utánajövőkre...

Ime mindjárt a dicsérendő, felfrisített útjelzések... Jól emlékszünk, a halvány, vagy éppen hiányzó útjelzések miatt hányszor kevertük el az irányt a Pilisben és a Börzsönyben. Dömösről elindulva, a Hoffmann-kunyhó helyett — megintcsak a Dunánál, Pilismaróton kötöttünk ki. A törökmezői fennsíkon pedig sokszor félóráig is kóvályogtunk kergette birkaként, míg „rátapintottunk” a Kisινόchoz átvágó nyomra. Most nemcsak jó jelzések, hanem fákra szegezett szöveges nyilak igazítanak útba.

Helyes az is, hogy a menedékházaknál, a kiindulópontoknál, elágazásoknál általában vannak útbaigazító táblák: milyen színű vagy alakú jel-

zés, hány óra, hány kilométer „árán” jutunk el ide vagy oda. A táblákat azonban ki kellene és ki lehetne egészíteni. Ime, néhány szerény javaslat: mondjuk, kiírnám, hogy a Nagymarosról Törökmezőre vezető, kék vonallal jelzett út egy-két szakasza „komiszabb”: a Nagymaros feletti Kövesmező — nevéhez híven — köves, kaptatós; az erdőben, közel Törökmezőhöz az út hirtelen lejt. Felüntetném azt is, hogy az egyébként gyönyörű és kellemes, hosszabb sétának beillő, zöldjelzéses Zebegény-Törökmező-i út, tartós esőzés után, „kényesebbeknek” nem ajánlatos, mert négyszer kell átkelni az ilyenkor megduzzadt patakon: a lábfürdő elkerülhetetlen. A Törökmezőről Nagymarosra vivő keskeny erdei út egyik része vízszint eső után erősen csuszamlós.

Félreértés ne essék: nem a gyakorlott turistákat akarjuk „óvni”, hanem azokat, akik talán először „merészkednek ki” a természetbe és esetleg örökre elmehet a kedvük ettől a szép sporttól. Egészen friss példánk is van erre. Egyik pesti textilgyárunk kirándulóival találkoztunk legutóbb a Zebegényből Törökmező felé vezető pompázatos réten: a csoport jónéhány tagja leült, vissza akart fordulni, mert megijedt a kissé megáradt, sebes pataktól.

Az ország számos más turistaútján is akad még tennivaló: a Lajos-forrástól Dobogókő felé tartva sokszor köt ki a kezdő turista akaratlanul — Pilisszentkereszten, mert a nagy rét elágazásainál nem elég világos az eligazítás. Vagy Csikóvárjáról Kőhegyre jelezni kellene a kezdőknek bizony megerőltető, esetleg még el is riasztó meredek szakaszokat. Az sem mindegy, hogy a Kevélynyeregbe melyik útvonalon indul el a turista. És így folytathatnám...

Hévíz közvetlen szomszédságában van a híres egregyi templom, amelynek táblájáról a következő szöveget olvashatjuk: Műemlék. Románkori egyhajós templom, a XII. századi falusi templomok kiváló példája. Tölcséres eredeti ablakok, fogdíszes párkány. Renoválták: 1731-, 1860- és 1912-ben, Megyei Idegenforgalmi Hivatal, 1961

Annak ellenére, hogy a Veszprémmegyei Idegenforgalmi Hivatal különös gondot fordít a műemlékvédelemre, szeretnénk felhívni a Hivatal figyelmét, hogy a templom renoválása időszerű lenne, mert ezt a ritka történelmi emlékművet az „ldő vastoga” nagyon megtépázta
Varga Géza Ernő

Na most, a turistaházakról... Sokat fejlődtek, egyik-másik igazán beillik ma már a nagy turisztikai múlttal rendelkező Alpesebbe is. Ilyen a dobogókői ház, és csak jót mondhatok a törökmezői házról is, de éppen mert ez nagyon közkedvelt, néhány, nem nagy befektetést igénylő javítanivaló volna itt — és persze másutt is: zuhanyozó (nem úszna mindig a szoba), papírkosár (nem volnának a kályhák mindig tömve szeméttel, ami eléggé gusztustalan és egészségtelen is). Helytelen az az álláspont: ott az étterem, vigye le a turista az elemőzsiás zsákját. Ez volna rendjén, valóban, de nem mindeki teszi meg; egyébként a szemét nemcsak ételmaradékból származik. Síralmas a turistaházak világítása. (Miért áll ki az ágy fejénél a falból a bevezetett villanyvezeték vége, konnector nélkül?)

És végül néhány szót a már évek óta vitatott problémáról: vendéglő, sőt kocsmá-e a turistaház étterme vagy pedig turista-étkező? Sajnos, nehéz egyöntetű igennel vagy nemmel felelni erre. Még mindig előfordul, hogy az italt „forszírozzák”, de már mindinkább „egyenlőjogú állampolgár” az is, aki csak málnaszörp-pel vagy bambival oltja szomját. Attól pedig mindenképpen óvakodjanak a turistaházak, hogy a környék „kocsmatöltelékei” ott tombolják ki magukat.

Anekdotával kezdtem, azzal is fejezem be... Szerencsére, ma már egyre többen felismerik, hogy a természetjárás: egészség, szórakozás, művelődés. És talán nem akad már olyan „cinikus”, mint, teszem, a híres erdélyi színész, Forgács Sándor, aki — amikor a brassói Korona-kávéház asztala mellől a Nagykőhavasra hívták kirándulni — feketekávéját kavargatva, így válaszolt: „Hogyne, majd megőrültem, hogy felrohanjak, megegyem azt a tíz deka szalámit és visszaroanjak. Inkább megeszem itt az asztalnál...”

Abel Olga

**Készül
a kétszemélyes
strandkosár**

Strandjainkon rövidesen láthatjuk a Szalvy Jenő és társai újítása nyomán készülő napozó és öltözködő kosarakat. Könnyen vihető és kezelhető, kétszemélyes, kárpitozott fekvő- és ülőhellyel ellátott, több állásba szabályozható. Zárható szekrény, asztalka, lábtartók és elhúzható függönyök is biztosítják a kényelmet. Nyitva ideális napozó, de a szélitől, esőtől és erős napfénytől a PVC napellenző védi a benne tartózkodókat.

K. L.

AZ ÉVNEK ITT

CSAK NÉHÁNY NAPJÁN

SÜT@NAP

Sok autós gyűjti kocsijának szélvédő üvegjén — a „gyalogos” turisták pedig bőröndjük oldalán — a hazai és külföldi kirándulások trófeáit, a kis színes címkéket. Az itt látható példány nálunk még kevés gyűjtő készletét gazdagítja, mert bizony körülményes és meglehetősen költséges szórakozás is, eljutni a Grossglocknerre, az osztrák Alpok zordságában is megkapó legmagasabb csúcsára.

E néhány felvétel persze nem nyújt képet az egész tájról — kis ízelítő csupán abból a felejthetetlen látványból, amely az évben mindössze 2—3 hónapon át megközelíthető vidéken a látogató szeme elé tárul.

Jól megépített és kitűnően gondozott út vezet a völgyből egészen a 2451 m magas Ferenc József csúcs tetejéig. (Az út magánkézben van és az elején épített sorompó, csak annak nyílik meg, aki a személyenkénti 20 Schilling, gépkocsiért pedig legalább

méternyi kapaszkodás után feltűnik a Ferenc József csúcsra épült menedékház, a tővében kilátó-platóval és autó-parkolóval.

Ritka szerencse: süt a nap! Ragyogóan és szinte szikrázóan, amint visszaverődik az öt-hat méter vastag hófalakról. Öreg hegyi emberek

Kristálytisza hegyi tavakban gyűlik össze a hólé és a lassan olvadó gleccserek vize

Egy kis pihenő a csúcsra, ahol — borsos áron — emléktárgyak is vásárolhatók

Hóval fedett sziklák között vezet az út a felhővel takart csúcs felé

60 Schilling úthasználati díjat befizette.)

Zihál a motor és a tapasztalatlan autós hűtőjében forrni kezd a víz; itt valóban érvényes — kissé módosítva — a közmondás: aki első sebességgel halad, gyorsabban ér célhoz!

A völgyben még dús a növényzet, mely fokozatosan eltűnik, s a 2000 méter körüli magasságban fekvő pihenőnél már kopasz és június végén is itt-ott hóval fedett hegyoldalak, szeszélyesen csipkézett csúcsok játszanak bujócskát a vattaként szétterülő felhőkkel.

Még egy nekirugaszkodás és harmincnál is több, idegeket borzoló „hajtú-kanyar”, majd negyven kilo-

szerint ilyen szép idő évente tíz nap, ha akad.

A levegő érezhetően ritkább, s a fül sem csupán az órákig tartó motorzúgástól zúg; különös érzés ez a síksághoz szokott embernek. A nap tűz, szinte éget; mégis megborzongat a deréki meztelenül síelők lát-

ványa, s a Grossglockner lassan fűdögöl, de éles lehellete.

A szem elé táruló látvány valóban megkapó és a természet pazarul fizet a fáradságért. A 3800 m magas csúcsra felhősapka ül, amelyet csak pillanatokra cibál félre a fenn már orkánként dühöngő szél. És mindenütt hó, hó hó... egészen a Pasterzenkees-gleccser tetejéig, amelybe örök utánpótlásként beleolvad, hogy azután lenn, a gleccser alján ismét vízzé váljon és táplálja a tengerszemeket és a szirt-meredélyekből fakadó vizeséseket.

Az út ismét lefelé vezet és néhány óras utazás után újra Bécsben vagyunk, ahol turistáink — ha a „keret” még engedi — okvetlenül elmennek Grinzingbe, a hangulatos kiskocsmák negyedébe, hogy a hazatérés előtt felidézzék a szép út élményeit.

ÚJ SÁTORTÁBOROK. A KISZ Nógrád megyei Természetjáró és Táborozási Bizottsága a Mátra hegységben 4 sátor táborot létesített a fokozódó szállásigények kielégítésére. Agasváron, Galyatetőn, a Kékes északi oldalában a Pisztirányos tó melletti Somhegyi erdőszélnél és Sirokon. Egy-egy tábor 10 db négyzetméteres sátorból áll, befogadóképessége 40 fő. A sátrakban matracos vaságyak vannak és 2 db pokrócot biztosítanak a vendégeknek. Lapedő a táborban nincs, azt a vendégeknek kell vinniük.

Szállásdíj egy éjszakára 5 Ft; szállást a KISZ Nógrád megyei TTB, Salgótarján Bajcsy-Zsilinszky u. 11. címen kell igényelni.

DUNAJEC - ZAKOPANE

A vörös „IKARUSZ”-szal végigutaztuk a Mát-rán, a Bükkön. Miskolc után Hidasnémeti felé ro-bogtunk, de csak másnap reggel 8 órakor léptük át a határt. Nem tudni az IBUSZ-nak milyen elgon-dolása nyomán, közvetle-nül a határon, Kékeden aludtunk parasztházakban. Kékeden — egykor híres fürdőhely, — a szálló nem volt alkalmas éjszakázásra. Kassán feleslegesen so-káig időztünk. Estére Za-

A Hala-Ornak menedékház

út mellett az Éliás csúcs, a híres lengyel Tátra-kalauz író nevét viseli. (Az első kalauz a magyar Komar-niczky Gyula írta.) A kör-nyék jellegzetes állata a medve, a mormota és a sas. Mi egyet sem láttunk.

Kanyarog az út, zuhog a folyó. Egy barlangból bukópatak vize keveredik az árba és a képződő tavacszkába 3 irányból fo-lyik a víz.

(Az árban kis szigeten gyógynövény érik, állat és ember egyaránt fogyasztja. Mese is van róla. A fiatal lány hamar férjhez megy, a fiatalasszonynak jó szü-lése lesz tőle. A férfi erős lesz a szerelemben. Az a gurdú nő, aki a csodás ha-tást felfedezte, evett a fű-ből mégis hamar özvegy lett. — A tanulságot vonja le mindenki maga.)

A tájat a völgy fölé ma-gasló mészkő képződmé-nyek tarkítják. A hegyol-dalban ablakszerű üregek, a völgy lesüllyedése előtti barlangok nyílásai. Az út mellett 180 méter mély barlang.

A táj lassan magashegyi jeleget ölt. A növényzet ritkul, a fák ágait meg-tépte a vihar. A völgy ki-tárul és a havasok koszo-rújában előtűnik a PTTK. „Hala-Ornak” menedék-háza, 1100 méter magasán. A vezető invitál, fogyasz-tani nem kell, belépő nincs, ételt, italt lehet kapni a szépen berendezett, ragyo-góan tiszta „Schronisko”-ban. A ház előtt padok, magyarázó táblák — és a csodás körkép. Lefelé gyorsan megyünk, a „Res-tauracia-Harnas”, a Hara-mia vendéglőnél vissza-ülünk az autóbuszba.

Erős József

A Hotel Imperial

az eredeti faházakat más építőanyaggal cserélik, de a formákat megőrzik: a hegyes tetők, a manzard ablakok tovább is jellem-zőek. A nagy hó, a téli sze-lek alakítják továbbra is az építő stílust.

Átkelünk a Bistre pata-kon. Előttünk az új „Sport-hotel” épül és néhány hó-nap múlva modern, déli fekvésű új szálló várja a vendégeket. Épül a régi mellett az új síugrószánk, melyen 150 méteres ugrá-sokat várnak. A kifutó nyáron a szálloda úszó-medencéje, télen a sílécek nyomán porzik majd a hó. A régi pályán a szovjet Kamjenszky a rekorder 100 és néhány méterrel.

Kry-hez érünk. A Ki-rowa-Woda hídján kiszál-lunk, a „Nemzeti Park” bejáratánál vagyunk; az útról letérni, virágot tépni tilos, a büntetés 2500 Zloty vagy 3 hónap elzárás. A „Dolina-Koscielska”-ban gyönyörű fenyvesben ka-nyarog az út, követi a gyors patakok, melynek vize 4 C° és nem él benne semmiféle hal. A haragoszöld fűben sárga, aranypimulák illa-toznak és lilás-kék enciá-nok színezik a sok ismert és ismeretlen virágból szőtt szőnyeget. Hegyi pásztorkunyhók a legelő-kön és a háttérben havas csúcsok. Legelőj az 1887 méteres Ornak és mögötte a 2000-resek sora: a 2250 méteres Bistra, a Kon-csista, a Vysoky-vrch. Az

A Dunajec áttörés

kopaneban várnak vacso-rával, de az úttervet kibő-vítve, még a lengyel határ átlépése előtt meg akartuk nézni a híres „Dunajec-áttörést” és a magyar történelemből is ismert Vö-rös-kolostort a Dunajec partján.

Felfelé kapaszkodik 40 emberrel az autóbusz a Branyisztkói-hágón. Vörösfenyő szálerdőben kanya-rog az út a hágó tetejére, 784 méter magasra. Kis kápolna, frissítőárus jelzi a pihenőt, a neve „Chzala-Bohu” (Hála Isten). Igen szép a kilátás, a távolban a Magas-Tátra havas csú-csai.

Levocsán egy percet idő-zünk, hogy megöröklítsük a városházat és a hűtlen asszonyok ketrecét és út-közben a kaput, ahol a lő-csel fehérasszony járt.

Az út további részén a vezetőt térkép után mi írá-

nyítottuk. Az első helyiség Spisska-Bela, majd a tábl-lákkal jól jelzett kanyar-gós úton Slovenska-Veszt érjük; az út 1000 méterre emelkedik. Átme gyünk Relov és Hagy községeken. Spisska Stara Ves után előtűnik a Dunajec. A vad folyó magas sziklafalak között kanyarog, látjuk az áttörést, de még sokszor fordul az út, amíg elérünk a „Červený-kolostor”-hoz.

Zakopane közel van a határhoz, 8 óra után meg-állunk a hegyek tövében a „Hotel Imperial” kapujá-ban. Délután 4 órára vár-tak, de azért vacsora és fürdő is volt.

Zakopane 800—1000 mé-ter fekvésével a lengyel téli sport; a síelő és az alpinisták híres találkozó-helye. Síversenyei révén is világhírű.

A városnak 28 000 lakosa van. Mindenütt építkeznek,

DUNÁNTÚL Athénje

ahol 120 nyilván-
tartott építészeti
emlékünk van

A Korvin-ház

A Tapolca-parton

A Bakony és a Kisalföld találkozásánál, hullámos, dombos vidéken fekszik Pápa. Környékéről ma már visszahúzódtak az erdők. A Bakony hegyei csak a távolban kéklenek, de még a múlt században is csaknem határáig húzódtott a zúgó ősreneteg, melynek útvesztőiben erdei pásztorok és szegénylegények léptei alatt zörrent a haraszt.

Valamikor nem ok nélkül nevezték az eleven életű kisvárost a Dunántúl Athén-jének; története folyamán mindig élen járt a kulturális fejlődésben. A Bakony kapujában álló Pápa híres erősség volt már a török időkben, s azt, hogy fellegvára maradt a magyar kultúrának ezekben a vérzivataros századokban is, bizonyítja az a szinte hihetetlennek látszó tény, hogy hat évvel a mohácsi vész után megalakult a híres református iskolája, s 1574-ben már nyomda is működött a falai között.

Pápa és környéke valóságos tárháza az érdekes és szép látnivalóknak. A város barokk arculata a XVIII. században alakult ki, s utcái ma is őrzik ennek a gazdag korszaknak számos építészeti emlékét. A régi épületek nagy része teljes épségben áll, sokhelyütt pedig most folyik a helyreállítás munkája. Van miről gondoskodni: Pápanak csaknem százhusz épülete szerepel Magyarország építészeti emlékeinek felsorolásában.

A nevezetes Korvin-ház még a XV. században épült, s annak a hiedelemnek, hogy Mátyás egykori vadászháza volt, valószínűleg az az alapja, hogy a kapu zárókövének címerében ábrázolt, csőrében gyűrűt tartó madarat tévesztették össze Mátyás hollójával. Ha nem Mátyásé volt is a Korvin-ház, akkor is nagy értékű műemlék; a Dunántúl egyik legrégebbi évszámmal jelzett lakóépülete. A körülötte álló régi házak és utcák is maradéktalanul megőrizték a régi Pápa hangulatát.

A Szabadság térről nyíló Kapuszin-ház széles boltíve a nagytemplom két magasba nyúló barokk tornyával olaszországi városképet idéz. A közeli Petőfi utca egyik földszintes kis házában lakott a költő djákkorában. Nem lehet megilletődés nélkül nézni az utcára néző egyet-

len szobát, melynek menynyezetén még látszik annak a falnak a nyoma, amely a költő hajdani kis kamráját a ma sem nagy helyiségtől elválasztotta. Ezen a pár négyzetméternyi területen tanult gyertyafénynél éjszakákon át, itt írta első verseit, s itt vitatta két barátjával: Jókai-val és Orlayval a nevezetes Képzőtársaság dolgait.

Nem messze a Kluge-festőüzem, ez a hazánkban csaknem egyedülálló ipari műemlék, néhány esztendeje még működött. Boltozott pincéjében ott a lóvontatta hatalmas mánorgoló, s udvarában a tapolcaparti épületben épségben állnak a korabeli merítőkádás berendezések, s az indigókutak. A páratlanul értékes berendezést már védetté nyilvánították, s rövidesen majd az

egész épület kiállítás céljait szolgálja.

A városon keresztülfolyó Tapolca partján, évszázadokon át egész sor malom őrölte a környék gabonáját, timárok áztatták bőreiket, dolgoztak a kal-lók és fehértették vásznait a szövőik. Sok elpusztult, sokat átalakítottak e régi épületek közül, de még mindig őrzik néhány festői öreg malom a vizimolnárak sajátos életének emlékét.

A Tapolca vize védte valamikor a pápai várat is, melynek helyén és maradványainak felhasználásával építették fel az Eszterházyak hatalmas kastélyukat. 1783—84-ben Groszmann József tatai építész emelte az impozáns későbarokk épületet, melynek egy részét már helyreállították, s kertjében gyönyörű környezetben szabadteri színpadot állítottak fel. A hajdan elzárt óriás park, már régen a pápai gyerekek vidám paradicsoma.

Lehetetlen egy rövid cikk keretében akár csak áttekintő képet is adni a város számtalan érdekes, régi épületéről, műemlékeiről, a remek barokk és rokokó szobrokról, a volt bencés és ferences templomok művészi faragásairól, a Szabadság tér és a Fő utca házairól, melyek közül nem egy külön ismertetést érdemelne.

Pápa igazi gyöngyszeme a dunántúli kultúrának, műemlékeinek varázsa, s környékének szépsége a turisták ezreit vonzza a városba.

Lipták Gábor

A kastély, előtte a devecseri vértanúk emlékműve

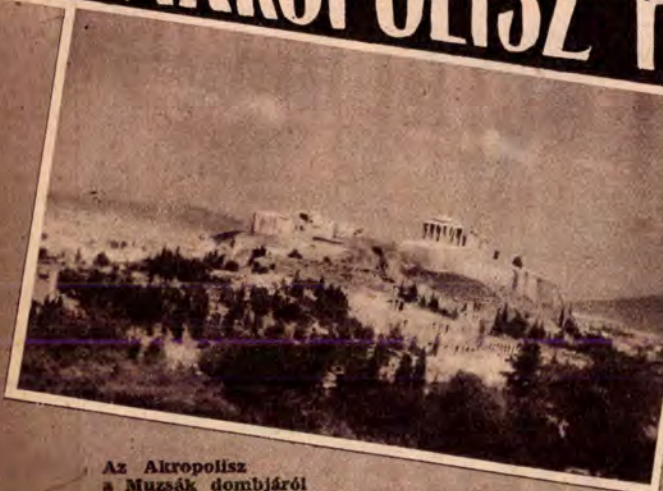
A Parthenon

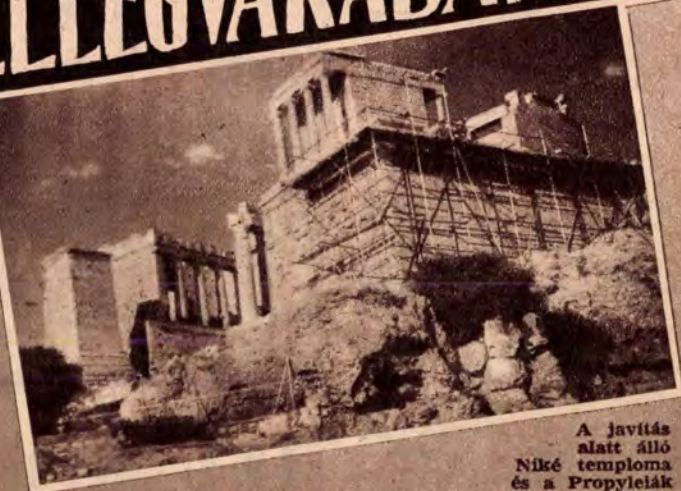
Az Erechteion

Az AKROPOLISZ FELLEGVÁRÁBAN

Az Akropolisz a Muzsák dombjáról

A javítás alatt álló Niké temploma és a Propyleiák

Ki ne lenne eltelve izgalommal, várakozással, amikor csak néhány óra választja el az antik görög világgal való találkozástól? Mi is — útban Egyiptom partjai felé — még alig ocsúdtunk fel a régi Bizánc és a fiatal Istanbul sok emlékének benyomásaiból, alig hagytuk el a Márvány tenger kéklő szigeteit, majd a Dardanellák parti városkájának lámpasorait, máris feszülten vártuk a pirkadatot, hogy meglássuk az első görög szigetet. Hajónk a kopár, magas hegyekkel borított, hátán kis helységeket, világítótornyokat, régi várakat, kolostorokat hordozó Euboia és Androsz, majd Makronisz és Kiosz szigetek között siklik el. Feltűnik jobbról a görög szárazföld első himőke is, a Szunion hegyfok, híres Pozeidon-templomának messziről is jól kivehető fehér oszlopaival.

Mindenki a korlát mellett van, ki távcsővel, ki szabadszemmel nézi a partokat. Még néhány óra és felbukkanak Athén kikötőjének, Pireusznak alacsony, széles dombháton terpeszkedő fehér házai, mögöttük — a nagyváros első üdvözlőjeként — a világtörténelemnek talán leghíresebb romjaival koronázott Akropolisz dombja és Athén Gellérthegye, a hegyescsúcsú Lykabetosz. Néhány perc, egy-két fordulat és hajónk engedelmesen odasimul a parthoz, a számtalan, különböző nemzetiségű hajó közé.

Hamarosan megkapjuk a partraszállási engedélyt és máris beszállunk az idegenforgalmi vállalat reánk várakozó autóbuszába. Egy ideig a tengerpart homokos strandjai, vitorlás kikötő és Pireusz, Faleron külvárosok kopott házai mellett haladunk. A házak folyton magasabbak, modernebbek lesznek, végül a nyflgyenes autót végén váratlanul belelökünk az antik világba: Zeusz templomának a Hadrián diadalívének széles térségen álló maradványaiba. Balra már ott magasodik az Akropolisz fellegrára, lábánál a Herodes-Attikosz és Dionyosz-színházakkal. Magyar származású, de már évtizedek óta itt élő vezetőnőnk azonban előbb a szomszédos Muzsák-dombjára visz bennünket, ahonnan legszebb a

kilátás az Akropolisz napfényben szinte szikrazó fehér romjaira, a főváros házrengetegére és mögötte az 1000 m-t is meghaladó magasságú, márványáról híres Pentelikon és Hymettosz hegyekre.

Egy hegynyergén át közeledünk az Akropoliszhoz, a Propyleiák oszlopsorához vezető lépcsőkön át. Balra az Arepág és Agora, az ókori Athén közéletének fontos színhelyei, jobbra a lépcső felett magasodik az épp renoválás alatt álló kis Niké Apterosz templom. A Propyleiák oszlopsorán áthaladva, hirtelen, teljes fenségében, a ragyogóan kék ég háttérében tárul elénk az ókor egyik leghíresebb épülete, a fehér márvány Parthenon templom erőteljes dór oszlopaival, szép arányaival. Mellette balra a kisebb Erechteion templom karcsú ion oszlopaival és oszlopokat helyettesítő, nőalakot ábrázoló kariatidáival.

Az ókori Athéntól búcsútvéve, az újkori Athén utcáin robot autóbuszunk: sorra tűnik fel az ókori eredetű, de az 1896. évi első athéni olimpia számára újjáépített márvány stadion, a fák közé rejtőző királyi palota, a klasszicista stílusban épített parlament stb.

A modern Athén nyomasztó épülettömege, zaja és nyüzsgése után újra valami szabad levegő után vágyva, elszakadunk kirakatokat néző társainktól és nekivágunk a Lykabetosz hegyének. Az odavezető meredek, keskeny utcákban parkoló, a főútvonalakról kiszoruló gépkocsik hosszú sorai mellett érjük el a hegyoldal fenyő, oleander és kaktusz ligeteit, majd serpentineken, lépcsőkön át a hegycsúcsra a parányi Szt. György templomot, amelynek környékéről szép körkialítás nyílik a modern metropolisra.

Hajónkat apró révkalauz hajók húzzák el a part mellől; még sokáig nézzük az autót és a tengerpart ragyogó lámpafüzéreit, s másnap, hajnalban pedig már Görögország utolsó követének, Kréta sziget partjainak, egyben egyetemes kultúránk egyik bölcsőjének intünk búcsút.

Holényi László

Elsősorban Hozzád szólok kedves barátom, aki arról panaszkodtál a napokban, hogy a kávéházak előtt kevés a terasz, s így nincs egy tenyérnyi helyed, ahová leülhetnél levegőt szívni. Hozzád is szólok, aki a tikkasztó hőség ellenére órákat ültél kedvenc eszpresszódoban, ahol mást sem tettél, csak szorgalmasan törölted patakozó veritékedet. De szólhatok hozzád is, akinek az volt a sirámod, hogy „természetimádó” létedre évek óta nem gyönyörködtél sem a Tátra, sem a Dolomitok égbenyúló szikláinak szépségében.

Igazatok van! Városi embernek időnként több friss levegő kell. Még a körüli terasz is többet ér a semminél. Meg lehet érteni a „természetimádók” vágyait is, akik Davos, Chamonix bűvöletében az elérhetetlennek látszó magasságok illúzióját hajszolják. Csak egyet nem lehet megérteni, — s ezért írom ezt a pár sort — azt, hogy itt éltek Európa egyik legszebb és legszerencsésebb fekvésű fővárosában, ahol néhány filléres villamos, vagy autóbusszjeggyel úgyszólván percek alatt elérhetitek a legpompásabb természetet; erre azonban nem is gondoltok.

A TERMÉSZET KÜLÖNLEGES AJÁNDÉKA:

VISEGRÁD

elsősorban ismerjük meg hazánk szépségeit.

***

Visegrád már nincs a fővárosban, nem lehet egyszerű átszállójeggyel megközelíteni. Hajón, vagy autóbusszon azonban sem pénzben, sem időben nem kíván nagy áldozatot a kirándulás. Mégis, ha körkérdest intéznél ismerőseidhez, kiderülne, hogy milyen kevesen ismerik a természetnek ezt a csodálatos alkotását. Pedig hány-szor írtunk róla. Visegrádról a cikkek halmaza jelent meg a sajtóban. Nem túlozunk, ha azt mondjuk, hogy Visegrádnak valóságos irodalma van.

Visegrád valóban gyönyörű. A természet rajongója áhitattal járja a hegyeket, ujjongva tekint le a csodálatos völgykatlanokba. Próbálj csak egyszer végigmenni az Apátkúti völgyön. Nehezen állod meg, hogy le ne térdj az útról, mert erre is, arra is egy-egy vadregényes elágazó csábít, egy másik völgy, másik hegycsoport felé. A környező hegyek

nem magasak, hiszen csak a távolban tündöklő Dobogókő éri el a 700 métert. Visegrád körzetének hegyeire könnyen felkapaszkodhatsz, 300—500 méternél alig magasabbak. Az Apátkúti völgy Pilisszentlászlói vezető 9 kilométeres szakasza két hegyvonulat között vezet. Három óra alatt fáradság nélkül végigsétálsz rajta, ha nem állít meg az önmagát kínáló erdei gyümölcsös, a jóízű eper, málna és szederbokrok tarkasága.

Az Apátkúti völgyhöz hasonló a Lепence-patak mellett vezető gyönyörű völgy is. Ez is Pilisszentlászlóra vezet valamivel hosszabb úton, a Bányahegyet érintve, hegy-völgykatlanok váltakozásával. A Malom-völgy az Ördög-malmi vízeséssel, a Csuka-völgy a szegélyező hegyekkel, amelyek közül a Hajlékos, az Öregpaphegy, a Baráthalom és Borjútó egyaránt 500 méternél magasabb, — szűzi érintetlen-ségben táruul a természet-rajongók elé.

A honfoglalás utáni korból származó, majd később továbbrepülő történelmi emlékek pedig hatáson illeszkednek az őstermészetet maradóktalanul érzékeltető látványos környezetbe.

Egy Visegrád-környéki séta felejthetetlen élményt jelent mindenki számára. Ha már a természet ilyen bőkezű volt velünk, nézzük meg és gyönyörködjünk Visegrádban.

Pásztor Lajos

Igaz, a Budai hegyek nem több ezer, hanem csak néhány száz méter magasak. A szépséget azonban nem méterrel mérik. De nem kell még Budapest környékére sem menni, mert magában a főváros szívében, a budai kerületekben kezdődik a hegy-völgyek szép sorozata.

Egyszóval ne csináljunk úgy, mint az a művészt-rajongó, aki vágyakozik a Louvre, Prado, Uffizi múzeumait látni, de nem nézi meg a Szépművészeti Múzeumban felhalmozott csodálatos alkotásokat, mert az itt van helyben, csak a kapun kell bemenni. Valóban szép a nagyvilág, de

SOPRON

Még a tősgyökeres bennszülöttek is megállnak egy-egy jóízű nevetni. Hát még az idegenek, akik csoportosan követik Friedrich Károlyt, az Idegenforgalmi Hivatal munkatársát, aki kedves humorával, jóízű adomáival teszi érdekessé és könnyűvé a városnézés fáradságait. Be-

A Húségtorony

ÜNNEPEL

Sopron munkásmozgalmának, harcos múltjának eredeti dokumentumait.

Négy héten át szebbnél szebb zenei, sport és kulturális események követték egymást. Ízelítő a másorból: négy nagy hangverseny, a Nemzetközi Liszt-Bartók verseny résztvevőinek felléptével, Fischer Annie és a Városi Zenekar

Látkép a Kecske templom tornyából

A malomtői fürdő

mutatta az ünnepi heteket tartó Sopront, amelynek a múltból maradt szépségeit és emlékeit, a nyugalom köbe, téglába, vasba épített tanút meghatóva néztük. Gyönyörködtünk a Lövekről és a Húségtoronyból élénk táruló, hegyek közt

nyújtózó szép városban. Jobbra még templomtornyok sora — balra az új lakónegyedek, amelyben megismertük az újarcú Sopront.

De felfedeztük Sopront az Ünnepi Hetek alkalmából megnyitott kiállításokban

is. Láttuk a változatos ipart, az „Elzett” cifra lakatjait, a tűgyár bemutatóját és a modern szerszámgépeket. Láttuk népművészetének és háziiparának színpompáját. Láttuk nagy fiának: Liszt Ferencnek életútját, amely e falak közül indult el a világhírig. És láttuk

közös hangversenye, a Soproni Zeneiskola hallgatóinak barokk-zene hangversenye. Előadást tartott a Magyar Jégrevű, a Győri Kisfaludy Színház, — és ki tudná még felsorolni az Ünnepi Hetek sok színes eseményét.

Gyöngyösi Lajos

MINDEN ÉVBEN TALÁLKOZNAK A VILLAMOSIPARIÁK

A villamosenergia iparághoz tartozó vállalatok (erőművek, Áramszolgáltatók, tervező irodák, stb.) természetjárói évenként megrendezik találkozójukat.

A találkozót 1951-ben a VTE egri osztálya rendezte elsőnek. Ugyancsak ők alapították vándordíjat a tájékoztatói csapatverseny első helyezettejének.

A XI. találkozót, az eddigi győztes csapatok vezetőiből alakult kollégium döntése alapján az 1960. évi jubileumi egri verseny győztese, a VTE Erőterv osztálya rendezte 1961. július 7-től 10-ig Budapesten. A rendezés munkájából részt vállalt a Vertesz és a Budapesti Elektromos Művek osztálya is.

A találkozón a budapesti osztályokon

kívül 14 vidéki osztály vett részt, összesen 250 fővel.

A programban budapesti körséta, séta-hajózás szőlővárosi városnézés, közös táborúzt kultúrumsorral szerepelt. 8-án hajnalban pedig Solymár—Csúcshegy útvonalon tájékoztatói csapatbajnokságot rendeztek.

A győzelmet (csak vidékiek indulhattak) Pécs I. csapata szerezte meg (0 hibapont, 95 perc meneteljesítmény), a második helyezett Nyíregyháza I. csapata (0 hibapont, 110 perc meneteljesítmény) és a harmadik helyezett Esztergom II. csapata (10 hibapont) lett.

A kitünően sikerült programot a Pilis hegység legszebb pontjára, a Prédikálószékre vezetett túra zárta be.

Erős József, a Vertesz igazgatója kiosztja a díjakat

KÖLTŐK ÉS FESTŐK
IHLETŐ TÁJA EZ...

SÉTA AZ ARANYKAGYLÓ KÖRÜL

Szigliget

A Badacsony, a Gulács, a Szent György-hegy annyira magához csábítja a vándort, hogy legtöbbször csak gyors pillantást vet Szigliget felé s már iramlik is tova a tapolcai medencében és könnyen feleli, hogy a dunántúli táj egyik legszebb részletén jár, amelyért megállni valóban érdemes! Az Aranykagyló-öböl ez, a szigligeti s a badacsonyi öböl között, az egész Dunántúl egyik legmegkapóbb táji metszete. Lelkesedésünkben akár toszkán tájához is hasonlíthatjuk, latin báj árad belőle.

Gyalogló kedvű ember a badacsonytördemeci állomásról induljon neki a szigligeti kúpoknak. Rétek, szőlődombok között ér be a várdomb oldalához tapadó ősi falucskába, de autóbusszal is eljuthatunk e vulkáni dombok hármias csoportjához, és hajóval is elérhetjük a tájat az Aranykagyló tövében, susogó nádasok között. Hajóval érkezni a legszebb; fokozatosan táruel élénk e völgyesség bája, mely Kisfaludy Sándort is megihlette már. S bármely évszakban kerülünk is ide, tavaszi, nyári, őszi színpompája oly elragadó, hogy érzéketlen ember legyen az, aki ecsetet, pasztelkrétát nem vesz kezébe, fényképezőgépe lenszét rá nem nyitja, avagy mindezek híján legalább fel nem kiált, elámulva e táj idilli nyugalman s mégis oly izgatón változatosságán.

A tapolcai medence három előretolt kis bástyája szorult itt össze a Badacsony hegye s a bűbajos Keszthelyi hegység között: a szigligeti Várhegy, az Antal-hegy s a Kamonkő. Három vulkánikus maradvány, valaha sziget volt. Kettejük tetején erdőbóbita, a várdomb tetején pedig bástyáromok. De még a Kamonkő-hegyének is több részlete van; közöttük legfontosabb az Aranykagyló egyik gyöngye, az Óvár. Ezt, különleges facsoportjáról és sugárirányú szőlőültetvényéről Királyné szoknyájának is nevezik.

A Szépkilátó

És az Aranykagyló barázdált, hullámos hegyoldalain tíz- és tízezernyi szőlőtöke, fzes borok szülője. Tavasszal halvány smaragdszín, nyáron a permetlétől kékelőnek tetsző, s amint az ősz közeledik, úgy válik arannyá a hegyoldal, föl, az erdőbóbitáig, amely lassan rozsdabarna lesz.

Mindenfelé prэшázak. Kicsi kunyhók, kétszáz évesek, nádfedélűek.

A györöki öböl

Újak, s hivalgón ékesek, pincék és nyári szállások, — az építkezés mi-kéntje is műemlékileg védett ma már. Egy fehérló kápolna a magasan, a Rókarántó nyergében. S a nyereg alatt a völgyi műúton egy másik szürke torony: a hajdani avasi templom műemléknek maradt tömbje.

Fürge természetjárónak teljes napi program mindez, még akkor is, ha őszbe csavarodik az idő s nincs kedve megfürdeni a tóban.

Fűzzük mindezekhez, hogy a Kamonkő, a Rókarántó, s az egész Szigliget környéke tele van kitűnően jelzett utakkal, útmutató táblákkal, eltévedni még akarattal sem lehet. A csúcokról pompás kilátás nyílik a pasztellszínű Balatonra, el, a somogyi partokig, a keszthelyi hegységre, s a vulkánikus kúpok, a szőlőlerlelő domboldalak, a várromok sorára. Költők ihlető tája ez!

És tovább indulva a parton, Keszthely felé, Balatonyörök fölött, közvetlenül a műút mellett a Szépkilátóról a Balaton-tájnak mindenkifölött legszebb panorámája tárul elénk. Egyszerre látni itt a Badacsony hegyét, öblét, a fonyódi dombot s a tapolcai medencét; egyetlen pillantással inni föl a messzi Gulácsot, a Tátikát, a halavány Kabhegyet s a révfülöpi Kóorrát. A Becehegyet, s a vonyarci jegenyét. A hullámos tarajú Szent György hegyet, s a Királyné szoknyáját. S a nagy gyönyörködésben szomjan sem halunk, mert a Szépkilátó alatt, táborhely peremén sugárban szökik elő az üdítő forrásvíz.

Itt pihenünk meg, hogy másnap új erővel a legápoltabb dunántúli erdőség egyikét látogassuk meg. Ederics sziklái fölött a Becehegyet s Görbetetőt. Györöktől Lesencefalui ballagva a tetőn, hűvös fenyvesek, messzirenyúló nyiladékok, illatos rétek, köfejtők s apró források között.

De ez már megintcsak oly bájos és oly sajátos, hogy szólanunk külön alkalommal kell róla. Kitűnő és sűrű útjelzéseivel mindenestre egyike a legmegbízhatóbb túralehetőségeknek. Aki a Dunántúl erdeit kedvvel járja, ki ne hagyja tervéből az Aranykagylót s a gyenesdiási, györöki erdők változatos szépségét!

Szombathy Viktor

A Királyné szoknyája

A HEGYALJAI felkelés táján

Fény és árnyék földje: A Holt Tisza

Tiszaluctól Megyaszó irányában haladva több mint hét méterseges földhányást vesz észre az utas, amelyek 100—200 méteres tengerszint feletti magasságig emelkednek, s nevükben is őrzik nagy múltjuk emlékét. Köztük Strázsahalom, Sashalom, Jajhalom és a közelükbe települt tanyák, Harangod, Újvilág, Majos, nevét. (Utóbbi Rákóczi egykori hadnagya volt.)

A Rákóczi szabadságharcot megelőző hegyaljai felkelés nagy csatája 1697. július 11-én itt a Böcs falu melletti harangodi mezőn zajlott le, ahol 400 felkelő maradt holtan. Oda temették el őket a halmokba, amelyekre fatornyokat építettek. Később harangokkal jelezték innen a közelgő vést.

A közeli háromszegelési toronyból a látkép megéri a negyedórás kitérőt. Ez pont Harangodvidék, Taktaköz és a Szerencsvidék — Délhegyalja érintkezőpontján fekszik.

A vasúti síneket keresztezve, mintegy 20 percnyi út után a Harangodpatak boltozatos, többívű közúti hídján megyünk át.

Kövessük a kisvasúti sínek irányát, amelyek a mezőn át egy 4 km-re fekvő településhez, Jajhalomhoz vezetnek. Valaha Harkányi báró birtoka, akinek alkalmazásában állott Ziegler kovácsmester, Gárdonyi Géza édesapja. Itt ismerte meg az író a cseléd-emberek életét, amit oly kitűnően írt meg regényeiben.

Eperfákkal szegélyezett úton haladunk Tiszalucig, ahol keresztezzük a pályát és enyhe lejtőn begurulunk kerékpárunkkal a faluba.

Tiszaluc magán viseli a Tisza-táj minden jellemzőjét: a bogárhátú kis házakat, a Fő tér közepét uraló buzogányos református templomot.

Regebben „Lucz” volt a neve, amely már a bronzkorban is lakott hely volt; ezt bizonyítják az 1858—60. években feltárt leletek. Fontos átkelő-, vámoló- és kirándulóhely, később hajdútelep. I. Rákóczi György 1642-ben adott részükre szabadalomlevelet.

Itt találkozik a Takta-csatorna a Holt Tiszával. Gátja már nem gyalogösvény, hanem jó kocsitűt. Bal oldalán kilométerekre elhúzó diófásor kíséri.

A gátról egyelőre nem látni a vizet. Több emelet magas, elég sűrű

aljnövényzettel átszótt nyárfaerdő uralja az árterületet. A kíváncsiság azonban erőt vesz rajtunk, vállrövid géppel vágunk át a faóriások alatt. Nádasok, gyékények, vízfoltok váltják egymást. A víztükröt csak akkor látni, ha egy közeli égerfára mászunk fel. Onnan azután bemutatkozik a maga ősi szépségében. Álmosan nyújtózik a víz, megbolygathatatlan nyugalmat, békét sugároz ez a gyönyörű táj.

Németh Pál

TERMÉSZETJÁRÓINK A KILIÁN MOZGALOMBAN

A Kilián testnevelési mozgalom is nagymértékben hozzájárul annak a szép tervnek megvalósításához, amit a Budapesti Természetbarát Szövetségnél dolgoztak ki. Az a céljuk, hogy minél több fiatallal szerettesék meg a természetjárást.

Május elején 250 fő részvételével rendezték meg a hitelesítők kiképzését. A résztvevők közül nem mindenki rendelkezett túravezetői minősítéssel, ezért „túra-igazoló” bélyegzőt csak 130-an kaptak.

Budapest területén minden természetbarát osztályban olyan túravezetőket szeretnének kiképezni, akik a Kilián testnevelési mozgalom céljával, szabályzatával tisztában vannak és a hitelesítést szolgáló bélyegzővel rendelkeznek. Júniusban újabb 125 túravezetőt képeztek ki és júliusban még 130-an kapták meg a túravezetői minősítéssel együtt a Kilián-bélyegzőt.

Az eredmények mellett persze hibákról is beszélhetünk. Például a Magyar Nemzeti Bank természetbarát osztályának vezetője a kerületi TST elnöktől Kilián nyilvántartókönyvet kért a szakosztály részére. Kérését azzal indokolta, hogy ők a sportkörtől függetlenül szeretnének a mozgalomba bekapcsolódni, mert így a 10 Ft részvételi összegből megmaradó 8 Ft az osztálynál maradna. Ez helytelen elképzelés, mert Budapest területén a sportköröknek kell elsősorban a Kilián testnevelési mozgalom gazdáinak lenni. A sportkörök biztosítani tudják a résztve-

Kezdő turista: bakancs és fiú nélkül
(Torosy Károly felv.)

vők számára a sokoldalú versenyzést, a házi bajnokságokban és a kerületi KISZ Kupában való részvételt is. Ezen kívül felszerelést, megfelelő szakembert és sporttelepet is biztosítanak.

A természetbarát osztályok önállóan nem tudnak gondoskodni arról, hogy a résztvevők a jelvényfokozatokhoz szükséges pontokat megszerezzék, mert 30 éven aluli résztvevő egy sportágban az összpontok 40%-át, a 30 éven felüliek pedig a 60%-át szerezhetik csak meg.

A Kilián testnevelési mozgalom, eltérően az előző jelvénytörvény szerző mozgalomtól, nem színtekhez és meghatározott sportágakhoz kötött forma. Az a célja, hogy a résztvevők egész éven át rendszeres, sokoldalú sporttevékenységet fejtsenek ki.

A természetbarát osztályok vezetőinek ösztönözni kell a tagságot, hogy más sportágakban, a munkahelyükön megrendezésre kerülő asztalitenisz, röplabda, kispályás labdarúgó házi bajnokságokon, atlétika és úszóversenyeken is részt vegyenek. Készakarva nem említettük a vándor sportágak különböző válfajait, mert az a célunk, hogy ne csak egy vagy két hónap alatt szerezzék meg a természetjárók a jelvényfokozatok valamelyikét (és erre a vándorsportágakban van a legnagyobb lehetőség), hanem a résztvevőkkel megszerettessük a különböző sportágakat is. Ezzel egész éven át rendszeresen biztosítjuk a Kilián testnevelési mozgalom keretében a testet felüdítő sportolást.

Mezőfi Andrásné

Magyar úttörők, külföldi gyerekek a jubileumi ünnepen

Az Országház előtti ünnepélyen Kállal Gyula, a Központi Bizottság tagja, a Minisztertanács első elnökhelyettese tartott beszédet

Indulókat játszik a fiatalok zenekara, három pirosnyakkendős úttörő megfújja a díszjelet kürtjén és a köröskörül felsorakozott magyar és külföldi úttörők között bevonulnak a vendégek. Csillebércen vagyunk, a 210 holdas, hatalmas úttörőtábor díszhelyén, ahol ünnepélyes körülmények között nyitják meg ezen a napon — július 1-én, — a nemzetközi úttörőtábort.

Amióta megkapták a legfiatalabb magyarok ezt a gyermekparadicsomot: Csillebércet, azóta minden nyáron sok országból érkeznek ide külföldi pajtások, hogy megosszák magyar testvéreikkel a nyár örömeit. Idén azonban különleges ünnepélyességgel avatták fel a nemzetközi tábort, mert ez jubileumi esztendő: másfél évtizedes fennállásához érke-

Az úttörők vízparádéja a Dunán

kedvességével. Svédország gazdag ország, hiszen már másfél évszázada puskalövés se dörrent ott, — az ország nyugalmanak és gazdagságának ez a fő oka. De azért a kis Éva sajnálja, hogy odahaza náluk nincs semmiféle úttörő, meg ifjúsági mozgalom. Nagyon boldog, hogy itt van, s egy ilyen kellemes, izgalmas és érdekes magyarországi nyaralás részese lehet.

Beszélgettem osztrák gyermekekkel is, a 15 éves *Walter Kusetzky*vel, a 12 éves *Katja Fleischerr*rel, a 14 éves *Greta Dietz*-cel és a 12 éves *Susy Malla*-val. Bécsiek mind a négyen, szép úttörő ruhát hordanak, mert Ausztriában van ilyen mozgalom, igaz, nem pioniroknak, hanem ifjú gárdistáknak hívják magukat. Örülnek, hogy itt vannak, hiszen azok jöhettek csak, akik a különböző próbákat megnyerték, a különféle feladatokat a legjobban oldották meg.

S másnap, vasárnap délelőtt a *III. Úttörő Találkozó Jubileumi Seregszemléjére* került sor, a Parlament előtt. A párt és a kormány nevében *Kállai Gyula*, a Központi Bizottság tagja, a Minisztertanács első elnökhelyettese köszöntötte az úttörő mozgalom fiataljait. 15 000 úttörő színpompás felvonulásában gyönyörködhetett mindenki, aki végignézte a seregszemlét a Kossuth Lajos téren. Az ország 19 megyéjéből és Budapestről staféták hozták a jelentést az úttörők jubileumi 15 vállalásának teljesítéséről... Gyönyörű ünnepség volt... Minden pillanata igazolta az úttörő induló igazságát: „Ej, haj, szép az élet... úttörőnek lenni jó...”

re, kezükben fáklya: a vidéki pajtásoktól vették át a stafétát és hozták el ide, a nemzetközi úttörő táborba. S megérkezik a nagy úttörő zászló is, amelynek nyomában felvonul az egész tábor: magyar, osztrák, francia, szovjet, lengyel, csehszlovák, finn, svéd, dán, norvég, német, mongol, bulgár, albán, román gyerekek.

Igy ér véget az ünnepélyes megnyitó, mindenki elvonul közelebbi „lakhelyére”, ahol csak két hétig maradnak a gyerekek, mert július 16-án, felpakkolt mindenki és a Balatonnál folytatták a nyaralást.

Egy szökehajó, szép svéd kislánnyal beszélgetek, miközben a többiekkel együtt altáborába menetel. *Eva Linjegren*-nek hívják, 13 éves, Göteborgból jött ide. Nem, már nem ez az első külföldi útja: járt korábban a Szovjetunióban, Svájcban és Lengyelországban is. Két napja van Budapesten, rendkívül elégedett mindennel: a szállással, az ennivalóval, új kispajtásai vendégszerető

Barátkoznak a külföldi pajtások

zett el 1961-ben a magyar úttörő mozgalom.

A három kürtös jeladása után elhangzik a Himnusz, majd az MSZMP nevében *Várnai Ferenc* köszönti a tábort, 15 ország úttörő szervezeteinek küldötteit. A 15 különböző lobogót — s mellettük a magyar meg a DIVSZ zászlaját — lobogtatja a szél. Azután felengednek egy léggömböt: rajta felírás hirdeti, hogy 1961-ben 15 éves a magyar úttörő mozgalom. 18 lány és 18 fiú szalad most az ünnepség színhelyé-

Kedves üdvözlést kapott szerkesztőségünk a jászberényi városi örsvezető-képző tábor résztvevőitől. A táborozók a Belpátfalva-Téglaházi rét gyönyörű környezetében ütöttek tábor

TÉRKÉP- OLVASÁS

Júliusi számunkban, a térképről általánosságban írtunk. Most a térképolvasás alapfogalmairól adunk tájékoztatót. Ismeretes, hogy a terep két elemből áll:

- tereptárgyakból és
- domborzatból.

Térképeink is ennek megfelelően két alapvető részből tevődnek össze:

- a térkép jeleiből,
- a térkép domborzatából.

Mostani cikkünkben a térkép jeleiről adunk is-

mettetést. Ugyanis a térképjelek a természetben található természetes és mesterséges tereptárgyak rajzai. Bármilyen térképpel hajtjuk végre túránkat, a jelek olvasása fontos, mert a túra egyik tájékozódási alapját éppen ezek képezik.

A térkép legfőbb célja, hogy a túra alkalmával rajta eligazodjunk. Ezt a térkép jelei is szolgálják. Már i. e. 1300-ban is az utakat például két párhuzamos vonallal ábrázolták,

hasonlóan, mint ma. Tehát, ha bármilyen térképpel hajtjuk is végre túránkat, azokról a térkép jelei könnyen kiolvashatók.

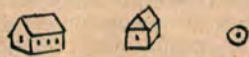
Vizsgáljuk meg az 1. ábrát. A rajz bal része a régi

RÉGEN

1.

MA

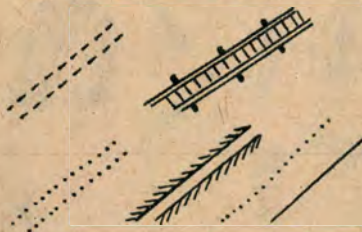
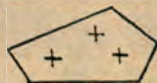
HELYSÉGEK

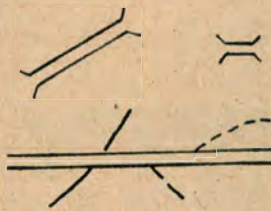
MALOM

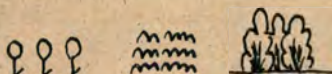
TEMETŐ

HIDAK

UTAK

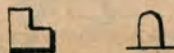
ERDŐ

KUTAK

VÁRAK
(ROM)

térképjeleket ábrázolja, míg a jobboldali része a mai modern jeleket. A térképjelekre mai értelemben jellemző, hogy azok:

- egyszerűek, könnyen olvashatók,
- következetesek,
- összekapcsolhatók,
- a jelek mindig alkalmazkodnak a térkép turista igényeihez.

Ismeretes az is, hogy a térképjelek fajtái lehetnek:

— alaprajz szerint ábrázolt, felülnézetes jelek, (erdők, folyók, települések stb.)

— meghatározott alakú jelek, (utak, vasutak, rom stb.)

Ezek lehetnek felülnézetesek, (utak) oldalnézetesek, (kereszt) és ezek összesítése (gémeskút), vagy mesterségesek (pl. templom.)

— magyarázó jelek (megírások, számok stb.)

A felsorolt háromféle jelfajta együttes alkalmazása és olvasása adja a térképolvasás egyik alapját. A 2. ábra egy budai-hegyek térkép kivágatát mutatja. Itt az alaprajz szerint ábrázolt jel pl. a Csúcshegyi erdő. Meghatározott alakú jel a gémeskút, vagy a Gercsény templomromja, vagy a Mh. (menedékház.) Magyarázó jel: pl. Csúcshegy 445., vagy Viharhegy 449.

Tehát azt látjuk, hogy a térképolvasásnál a térképjeleket, azok összefüggéseit és fajtáit jól kell ismernünk és olvasnunk, mert nélkülük nem tudunk eligazodni és tájékozódni túránk alatt.

A következő cikkünkben a térkép domborzatáról írunk bővebben.

Horváth Andor

Fritz Vahle berlini sportorvos a kitűnő szervezést, a gyönyörű tájat és a motelt dicséri. — Sokkal többet kaptam, mint reméltem.

A siófoki Idegenforgalmi Hivatal helyettes vezetője, Kovács Sándorné, ahogy a vendégeket fogadja, ahogy tárgyal, magában véve is megnyugtató a jövőt illetően. A kulturáltabb fürdőélet mellett kulturált szakemberek is teremnek már a partokon.

A szakszervezeti üdülok zsúfoltak. Hogyne lenne erre büszke Kovácsné is. Hiszen József Attila kis szövölány, aki akkor „cukros ételekről álmódott”, ma ott üdül a Balatonnál, s ki tudná megkülönböztetni a ma kis szövölányát bármelyik rangúrendű, nemzetiségű nyaralótársától?

De a motel, s a most nyílt 380 ágyas minden komforttal ellátott Vénusz szálló a szóbeszéd tárgya most Siófokon, amellyel joggal büszkélkedhetnek.

Meglátogattuk a földvári campinget is. Elsősztályú — így hirdetik — s így is van. Vízvezeték, zuhanyozó, kitűnő felszerelés. Nagy Jenő gondnok is elsősztályú a maga posztján, szeretik is nagyon a vendégek.

De a campingben — ez nem a gondnok hibája — többet kellene törődni a főleg fiatalokból tevődő táborozók sportolásával, szórakozásával. Kitűnő lehetőségek vesznek kárba pl. a Kilián-mozgalm rovására. Pedig milyen hálásak lennének ezért az ott heverésző szegedi Szalámigyár fiataljai, a tokodi bányászok és a

Strandélet Siófokon

Külföldiek, magyarok a földvári motelben

Telt ház a siófoki motelben

minden tájról jövő turisták száza, akik a 12 holdas parkban „nem mindig találják meg a maguk helyét”.

Csidei János, az üdülhely előadója úgy beszél erről a patinás fürdőhelyről, mintha sajátkezűleg gondozná a villákat, parkokat. Csak — s ezt már a tanácselnök asszony mondja — van egy fájdalomunk: ideje lenne a már korszerűtlen villanyvilágítást ostoronyeles neonra kicserélni.

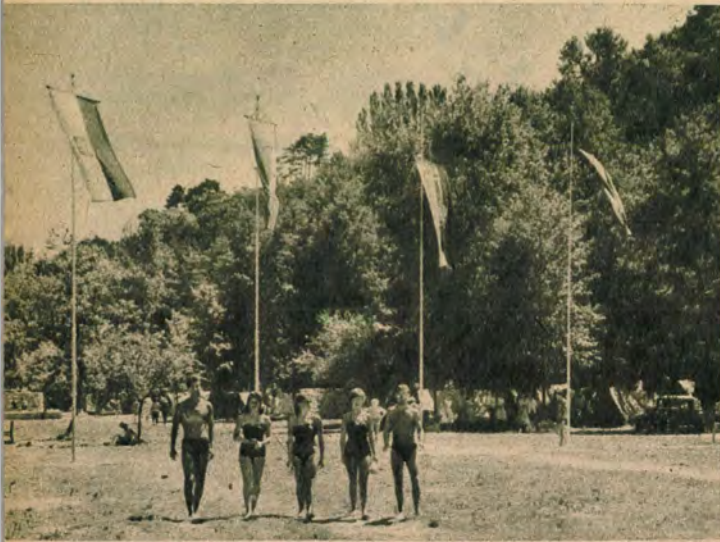
Ezzel mi is nagyon egyetértünk, s reméljük — az illetékesek is.

Fodor Judit

A balatonföldvári campingben

A szegedi Szalámigyár dolgozóiból sok fiatal nyaral a földvári campingben. Ez a két kislány is barnán akar hazamenni

Az amerikai nagymama unokáival a siófoki motelben

AZ EZERSZÍNŰ TÓ PARTJÁN

„Millió színek hazájának” nevezte Eötvös a mi tengerünket. Mi a cím-ben szerényen csak ezerszínű tónak becézzük, de azzal a csodálattal, ahogy művészek írják, dalolják, s viszik vászonra a tó iránti szerelmüket.

Igen, ez a helyes kifejezés: szerelmüket, mert a Balatonnak szerelmei vannak. A rossz nyelvek szerint ugyan a szerelem múlandó, de ennek a tónak — tájnak rabja marad mindenki, amíg él. Ez a tündéri víz

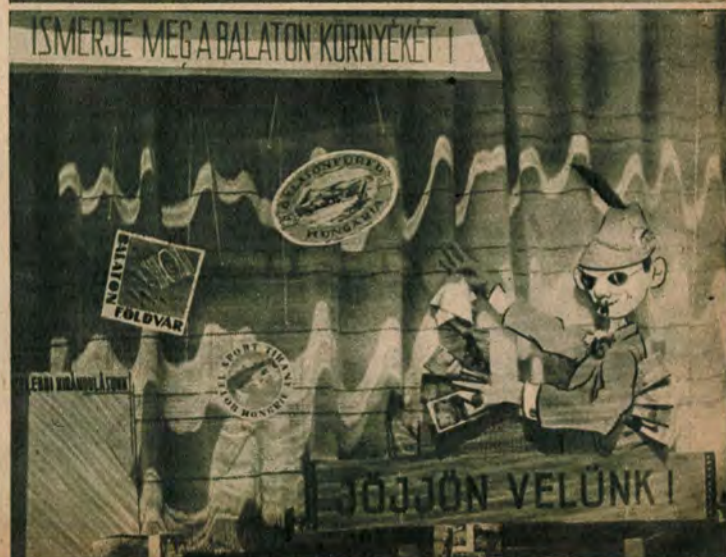
Napozunk

A motel strandján

A síófoki Idegforgalmi Hivatal ötletes kirakata

annyira szeszélyesen szép, a színek, fények és illatok olyan változatos, s mégis tökéletesen harmónikus pompájával fogadja rajongóit, amitől elszakadni lehet, de feledni soha!

Az élet a partokon éppen ilyen sokszínű, vidám, gondtalan. Munkában elfáradt emberekkel szinte csodát művel a tó. Az orvos szakszerű magyarázatot ad a balatoni levegő, a radioaktív homok, az ibolyántúli sugarak regeneráló hatásáról. Bizonyára így is van. De mi, a természet báját, a tó vizének varázsát véljük a „titok” mögött, amit csak sejteni, érezni, vágnyi lehet, megmagyarázni soha!

A síófoki motelben üdülő Mrs. Alex Papay, aki negyven év után látogatott haza Csikágó mellől leányával és unokáival, meghatódva mondta el nekünk, hogy az ő igazi hazája ma is Magyarország. Karen és Mary, a két unoka sem tudnak a magyar tájak, különösen a Balaton szépségével betelni. Pedig mi sok szép vidéket látunk, sokat utazunk — mondja Mary. Az apámnak nagy szállodája van Elginben. De ez valami különös, elragadó, wonderful! S ahogy nézi a tájat, a szemében bújkáló könnycsepp, hogy hasonlít a szívárványszint játszó tótükrökhöz. — A nagymama sokat mesél nekünk erről a szép országról, ami egy kicsit a mienk is — mondja Karen. — De most látjuk, hogy a legszebb szavak is túl prózaik ehhez az álomszerű tájhoz.

ÖTSZÁZAN AZ ÖTÖS KÖR NÉL

miért, hogyan rendezték ezt a találkozót?

— Most elsősorban rendeztük meg országos jelleggel. A Kilián jelvénytulajdonos verseny egyik feltétele, hogy az MTSZ tagjai a gyalogtúra mellett egy szaktúrát is kötelesek teljesíteni. Másrészt igen sok fiatalunk van, akiket ilyen módon szeretnénk nevelni, edzeni és megkedveltetni velük a vízi életet. De nekünk, „öreg vízeseknek” is hasznos ez az erőpróba, mert előttünk áll még a nemzetközi „Duna-túra” (hét ország részvételével), valamint a legnagyobb sporteseményünk, a „Nagy Kör” jelvénytulajdonos túra. Ennek keretében 720 kilométert kell teljesíteni az ország vízsein.

Kár, hogy hajóhiány miatt — mert ez sajnos így van — a vidékiek nem

Sokan döntöttek úgy a víz szerelmesei közül, hogy július 1—2-án a Magyar Természetbarát Szövetség országos vizeitúra-találkozójára mennek. Már szombat délután fürge szkiffek, karcsú kajakok és lomha kielboatok igyekeztek felfelé a Dunán. Napszálltakor mire kigyúlt a tábor tűz, 110 sátor feszült a földhöz az ötös folyamkilométerkő körül. Ének, zene szállt az alvó víz felett, a Ganz Mávag vízi turistái adtak műsort. S nemcsak a tábor tűz fényétől, de időnként a vidám jelenetekről is könnyezett a mintegy félezer hallgató.

A tűz körül ülők sok-sok közös túrán vettek már részt. Évek óta szövődnek a baráti szálak, amelyek egyre erősebbek, a Vasas, a Lokomotív, az Építők és a KATE tagjai között.

Vasárnap reggel újabb és újabb hajók „tűztek ki”, hogy szórakozzanak a nap érdekes eseményén, a bolykerülő versenyen. Színes zászlók füzére alól 15 másodpercenként indultak a hajók. Százötven métert kellett evezni piros léggömb-bolyák között. A félezres nézőtömeg jókedvvel és szeretettel biztatta a „versenyzőket”, akik a verejtékes megszerzett győzelem után értékes díjakat kaptak.

A víz fölé nyúló öreg fa árnyékában kérdeztem meg Bokody Józsefet, a vizeitúra bizottság vezetőjét,

tudtak részt venni ezen az igen kellemes, gondosan szervezett, vidám nyári találkozón.

A találkozó programjában szereplő ügyességi (szlalom) verseny eredményei:

- 1 személyes kajakban:
1. Fodor György Bp. Lokomotív 2,28 mp
  2. Sziládi István Ganz Mávag 2,40 mp
- 2 személyes kajakban:
1. Pardi—Dömsödi Ganz Mávag 2,33 mp
  2. Sziládi—Kuhn Ganz Mávag 2,36 mp
- Gy. L.

(Gárdos Zoltán felvétele)

1.

2.

3.

4.

1. A cseretúrák keretében egy csoport az Óriáshegységbe megy. Tagjai a Pilisi hegységben gyakorlótúrán vettek részt. Vezetőjük dr. Balló Alfréd a térképen magyarázza az útirányt.
2. A Toldi Gimnázium és a Lengyel Gyula Közgazdasági Technikum végzettnővendékei a Ságvári Turistaházban pihenték ki az érettségi fáradalmait. Amint a képen látjuk, az érettségi jó eredménnyel végződött.
3. Mentőszolgálat a Dunán.
4. ...mert 20 éves vagyok.

8/1981

Turista

MAGYAR RÁDÍÓ ÉS TELEVÍZIO
ARCHIVUMA

A MAGYAR TERMÉSZETBARÁT SZÖVETSÉG LAPJA